

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2002/C 21/01	Eurons växelkurs	1
2002/C 21/02	Statligt stöd – Italien – Stöd C 73/2001 (ex N 824/A/00) – Artiklarna 121, 123 och 126 i lag nr 388 av den 23 december 2000 (Italiensk budgetförordning för år 2001) – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget	2
2002/C 21/03	Statligt stöd – Spanien – Stöd C 40/00 (ex NN 61/00) – Ytterligare omstrukturering av den spanska varvsindustrin – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget ⁽¹⁾	17
2002/C 21/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	21
2002/C 21/05	Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽¹⁾	22
2002/C 21/06	Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning ⁽¹⁾	23
2002/C 21/07	Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform ⁽¹⁾	24
2002/C 21/08	Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Folkrepubliken Kina	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2002/C 21/09	Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar	27
2002/C 21/10	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2627 – Otto Versand/Sabre/Travelocity JV) ⁽¹⁾	29
2002/C 21/11	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2550 – Mezzo/Muzzik) ⁽¹⁾	29
2002/C 21/12	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2516 – RPBE/Britax) ⁽¹⁾	30
2002/C 21/13	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2448 – Dexia/Banco Sabadell/Dexia Banco Local) ⁽¹⁾	30
2002/C 21/14	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2191 – BT/Amadeus/JV) ⁽¹⁾	31
2002/C 21/15	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.2123 – Banco Commercial Portugués/Banco de Sabadell/Ibersecurities) ⁽¹⁾	31
2002/C 21/16	Referens- och diskonteringsräntor som gäller från och med den 1 januari 2002 ⁽¹⁾	32

II Förberedande rättsakter

.....

III Upplysningar

Europaparlamentet

2002/C 21/17	Protokoll från sessionen den 2–5 april 2001 som är publicerade i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> C 21 E	33
--------------	---	----

Kommissionen

2002/C 21/18	Uttagningskommitténs sammansättning – Allmänt uttagningsprov KOM/A/8/01 – Chef för representationen (A 3) – London	34
--------------	--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾**23 januari 2002**

(2002/C 21/01)

1 euro	=	7,4307	danska kronor
	=	9,2868	svenska kronor
	=	0,6203	pund sterling
	=	0,8856	US-dollar
	=	1,4233	kanadensiska dollar
	=	118,72	japanska yen
	=	1,4737	schweiziska franc
	=	7,9225	norska kronor
	=	90,43	isländska kronor ⁽²⁾
	=	1,7013	australiska dollar
	=	2,0655	nyzeeländska dollar
	=	10,0516	sydafrikanska rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

⁽²⁾ Källa: Kommissionen.

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 73/2001 (ex N 824/A/00) – Artiklarna 121, 123 och 126 i lag nr 388 av den 23 december 2000 (Italiensk budgetförordning för år 2001)

Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(2002/C 21/02)

Genom den skrivelse, daterad den 2 oktober 2001, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende en del av ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på den åtgärd avseende vilken kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för jordbruk
Direktorat jordbruksekonomisk lagstiftning
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 21 51.

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING

I enlighet med vad som stadgas i artikel 88.3 i EG-fördraget har Italiens ständiga representation vid Europeiska gemenskaperna i en skrivelse till kommissionen, registrerad den 18 december 2000, anmält det stödförslag som föreskrivs i artiklarna 100, 121, 123, 126, 128 och 129 i lag nr 388 av den 23 december 2000. Stödet registrerades som nummer N 824/00.

Till följd av de uppgifter som de italienska myndigheterna tillhandahöll i en skrivelse av den 9 augusti 2001 delades ärendet upp i tre olika delar: Statligt stöd 824/A/00 rörande artiklarna 121, 123 och 126 i lag nr 388/2000, statligt stöd 824/B/00 rörande artikel 129.1 e i samma lag samt statligt stöd 824/C/00 rörande artiklarna 100 och 128 samt artiklarna 129.1 a, 129.1 b, 129.1 c, 129.1 d och 129.1 f i lag nr 388/2000. Föreliggande beslut rör endast artiklarna 121, 123 och 126.

Beskrivning

Lag nr 388 av den 23 december 2000 är Italiens nationella budgetförordning för år 2001. I artiklarna föreskrivs särskilda stödåtgärder för jordbrukssektorn.

Artikel 121 – Åtgärder för omstrukturering av företag med svårigheter

I artikeln föreskrivs upprättandet av en ordning med undsättnings- och omstrukturingsstöd till enskilda jordbruksföretag

eller grupper av företag som har ekonomiska svårigheter eller som har andra svårigheter på grund av naturkatastrofer eller exceptionella omständigheter. Ordningen har utformats för att återupprätta det berörda företagets ekonomiska och finansiella livskraft.

Alla företag i fråga kan omfattas av följande stödåtgärder:

- En räntesubvention på högst 3 %, begränsad till 40 miljarder italienska lire, på lån som löper över femton år och som tecknats för att undsätta eller omstrukturera företag med svårigheter. Lånen ges endast om den sökande till banken har lämnat in en plan över hur denne ämnar återupprätta företagets ekonomiska och finansiella livskraft. Endast i fråga om omstruktureringsinsatser får stöd också ges i följande former:
 - Kapitelltillskott, skuldeftergift, beviljande av lån, utfärdande av garantier.
 - 30 % avdrag på beskattningsbar inkomst för fysiska personer och inkomstskatt för juridiska personer.
 - Partiell dispens (upp till 30 %) från arbetsgivaravgifter och sociala avgifter.

I artikeln föreskrivs också en förlängd frist för återbetalning av lån med förfallodag den 30 juni 2001. Fristen förlängs till den dag de berörda kan beviljas lån eller omfattas av andra omstrukturingsåtgärder.

De italienska myndigheterna har också uppmanat berörda att anmäla sitt intresse och tillkännagivit de kriterier som företagen måste uppfylla för att kunna anses befinna sig i svårigheter och omfattas av stöd. Företagen måste kunna

- visa att insatsen är exceptionell,
- bevisa krisens socio-ekonomiska konsekvenser för producenter inom jordbruket,
- påvisa sannolika återverkningar på sysselsättningen,
- motivera åtgärden på regional nivå,
- bevisa att den nödsituation som avses i intresseanmälan verkligen existerar,
- använda produkter varav minst 50 % kommer från den region där de är verksamma,
- sysselsätta minst fem personer om deras verksamhet rör konservering, bearbetning eller saluföring av jordbruksprodukter,
- inte vara föremål för konkursförfarande eller tvångslikvidation,
- uppfylla minst två av de tecken på livskraft och två av de strukturkriterier som anges i intresseanmälan.

Artikel 123 – Främjande och utveckling av företag med inriktning på ekologiskt jordbruk och ekologisk animalieproduktion

Genom artikel 123 i lag nr 388/2000 införs ändringar av artikel 59 i lag nr 488 av den 23 december 1999 som var det nationella budgetåret för år 2000. Genom bestämmelserna i artikel 123 i lag nr 388/2000 föreskrivs upprättandet av en fond för främjande av ekologiskt jordbruk finansierad genom ett årligt statligt bidrag samt obligatoriska avgifter som påläggs innehavare av försäljningstillstånd för fytosanitära produkter och ägare till försäljningsställen för sådana produkter. Avgiften som uppgår till 1 % av den totala omsättningen tas ut både på nationella och importerade produkter. Det årliga statliga bidraget till fonden för 2001–2003 uppgår till 15 miljarder italienska lire.

Fonden upprättades i syfte att främja utvecklingen av en miljövänlig jordbruksproduktion av hög kvalitet som minskar riskerna för människors och djurs hälsa och för miljön. Fonden skall finansiera årliga nationella och regionala program för

- a) att utveckla det ekologiska jordbruket genom incitament till jordbrukare och djuruppfödare,
- b) att stärka forsknings- och utvecklingsverksamheten på områdena ekologiskt jordbruk, säkra livsmedel och tryggad livsmedelsförsörjning,
- c) spridning av konsumentinformation om ekologiska livsmedelsprodukter, om traditionella och typiska livsmedels-

produkter samt om produkter med skyddad ursprungs-beteckning.

Artikel 126 – Garantier till jordbrukskooperativ

I punkt 1 i artikel 126 föreskrivs ett nytt ekonomiskt anslag på 230 miljarder italienska lire i enlighet med artikel 1.1a i lag nr 237 av den 19 juli 1993. I artikel 1.1a i lag nr 237 av den 19 juli 1993 föreskrivs att staten skall betala ut belopp som skulle ha betalats av medlemmar i jordbrukskooperativ som personligen ställt säkerhet för kooperativet, om kooperativet förklarats insolvent (konkurs eller tvångslikvidation).

Artikel 1.1a i lag 237/93 mot vilken kommissionen ⁽¹⁾ beslutat att inleda förfarandet i artikel 88.2 i EG-fördraget, godkändes av rådet den 22 juli 1997 på grundval av förfarandet i artikel 88.2 tredje stycket i EG-fördraget.

Bedömning

Artikel 121 – Åtgärder för omstrukturering av företag med svårigheter

Kommissionen har bedömt stödåtgärderna i artikel 121 mot bakgrund av Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽²⁾ (nedan kallade riktlinjerna) och kommit fram till att varken undsättningsstödet eller omstruktureringstödet är förenligt med kraven enligt riktlinjerna.

Varken ordningen för undsättningsstöd eller ordningen för omstruktureringstödet är begränsad till små och medelstora företag i enlighet med punkt 64 i riktlinjerna. Enligt ordningen för undsättningsstöd beviljas stödet i form av räntesubvention på lån som tecknats för undsättning eller omstrukturering av företaget i svårigheter och inte såsom krävs enligt punkt 23 a i riktlinjerna i form av lån med en låneränta som minst motsvarar de räntor som gäller för lån till sunda företag, och i synnerhet den referensränta som kommissionen tillämpar. Vad gäller de övriga krav som enligt punkt 23 a, 23 b, 23 c och 23 e i riktlinjerna skall vara uppfyllda för att stöd skall kunna beviljas, har de italienska myndigheterna inte lämnat någon information.

När det gäller ordningen för omstruktureringstödet anser kommissionen att de italienska myndigheterna inte har tillhandahållit tillräcklig information om ordningens förenlighet med villkoren i punkt 64 i riktlinjerna. Kommissionens tvivel består därför även vad gäller omstruktureringstödet. De italienska myndigheterna tillhandahöll till exempel ingen information om de åtgärder de planerar att vidta för att så långt det är möjligt dämpa de eventuella negativa effekter som stödet kan få för konkurrenterna (kapacitetsminskning) eller hur de planerar att garantera att stödet kommer att begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra omstrukturering, såsom anges i punkt 40 i riktlinjerna (de stödmottagande företagens egna bidrag).

⁽¹⁾ EGT C 68, 6.3.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

Artikel 123 – Främjande och utveckling av företag med inriktning på ekologiskt jordbruk och ekologisk animalieproduktion

I artikeln föreskrivs införandet av en fond för främjande av ekologiskt jordbruk finansierad genom ett årligt statligt bidrag samt genom obligatoriska avgifter från innehavare av försäljningsstillstånd för fytosanitära produkter samt ägare till försäljningsställen för sådana produkter. Avgiften tas ut i samma grad för nationella och importerade produkter.

Med hänsyn till stödåtgärderna i artikeln i fråga bedömde kommissionen att delar av den planerade forsknings- och utvecklingsverksamheten är förenlig med punkt 2.4 i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling och att de därför inte utgör stöd i egentlig bemärkelse. De övriga föreskrivna forsknings- och utvecklingsåtgärderna, å andra sidan, uppfyller kraven enligt kommissionens meddelande om ändring av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling och kan därför betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget. Eftersom kommissionen inte har tillgång till mer utförlig information om den reklamverksamhet som föreskrivs består dess tvivel i fråga om dessa åtgärder. För de övriga åtgärderna enligt artikeln föreskrivs inget omedelbart, direkt stöd, i avvaktan på tillämpningsföreskrifter, och dessa åtgärder innebär därför inte stöd i enlighet med artikel 87.1.

De stödåtgärder som föreskrivs i artikel 123 i lag nr 388/2000 kommer att delvis finansieras genom en skattelikhande avgift som tas ut i lika hög grad på nationella och importerade produkter.

På grundval av Europeiska gemenskapernas domstols dom i ärende 47/69⁽³⁾ är det etablerad gemenskapspraxis att stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter som också omfattar produkter som importeras från andra medlemsstater är oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom den avgift som tas ut på importerade produkter får en protektionistisk effekt som går utöver själva stödet.

I praktiken betyder detta att även om likabehandlingen mellan inhemska och importerade produkter är garanterad legalt sett, kan stödet i praktiken bli mycket mer fördelaktigt för inhemska producenter eftersom åtgärderna ofta vidtas med utgångspunkt i nationell specialisering samt nationella behov och brister, och då kan de importerade produkterna inte dra fördel av stödordningen på samma sätt som de inhemska produkterna.

Av domstolens fasta rättspraxis⁽⁴⁾ framgår det att, om den skattebörda som läggs på den inhemska produkten vid utsläp-

pandet på marknaden helt utjämnas av de fördelar som blir resultatet av användningen av intäkterna från ett bidrag som utgör en skattelikhande avgift, utgör denna avgift en avgift med samma verkan som en tull, vilket är i strid med artiklarna 23 och 25 i fördraget. Om den skattebörda som vilar på den inhemska produkten endast delvis utjämnas av dessa fördelar, gäller artikel 90 i fördraget för avgiften i fråga. I det sistnämnda fallet skulle avgiften vara oförenlig med artikel 90 i fördraget och alltså vara förbjuden, om den innebär en diskriminering av den importerade produkten, det vill säga om den medför att skattebördan på den inhemska produkten delvis utjämnas.

I det föreliggande fallet har de italienska myndigheterna inte lämnat några uppgifter om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att undvika att den skattelikhande avgiften hamnar inom ramen för förbudet enligt artikel 25 eller artikel 90. Det måste alltså avgöras om de importerade produkterna verkligen kan dra nytta av stödordningen på samma sätt som de inhemska produkterna.

Även om de italienska myndigheterna i sin skrivelse klargör att det inte kommer att förekomma någon diskriminering mellan inhemska och importerade produkter står det inte klart huruvida handelsidkare i de olika medlemsstaterna i praktiken kommer att kunna dra lika stor nytta som italienska producenter och handelsidkare av de reklamåtgärder och de forsknings- och utvecklingsåtgärder som de italienska myndigheterna inför med hjälp av avgifter som tas ut på både inhemska och utländska produkter. När det gäller marknadsföringsverksamhet kan även allmän sådan, där hänvisning till produktens ursprung saknas och som därför formellt garanterar lika behandling, i praktiken komma att gynna nationella specialiseringar, behov och brister. Dessutom stöder aktörer i andra medlemsstater ofta redan liknande marknadsföringsverksamhet och tvingas därför att finansiera samma verksamhet två gånger. När det gäller forskning och utvecklingsåtgärder behöver dessa inte nödvändigtvis leda till att alla parter kan dra maximal nytta av forskningsresultaten, även om forskningsenheterna som tar emot stöd skulle ställa sina resultat till förfogande för berörda parter också i andra medlemsstater. Dessutom betalar aktörer i andra medlemsstater ofta för liknande forskning och behöver därför inte de resultat som tas fram av italienska forskningsorgan.

Därför kvarstår kommissionens tvivel kring de stödåtgärder som föreskrivs i artikel 123 i lag nr 388/2000 i fråga om finansieringen av stödet.

Artikel 126 – Garantier till jordbrukskooperativ

I artikeln föreskrivs ett nytt ekonomiskt anslag (30 miljarder italienska lire) till en stödåtgärd (artikel 1.1 a i lag nr 237/93) mot vilken kommissionen inledningsvis beslutade att inleda förfarandet i artikel 88.2 i fördraget, men vilken sedan godkändes av rådet på grundval av artikel 88.2 tredje stycket.

⁽³⁾ Dom i mål 47/69, kommissionen mot Frankrike (1970), Rec. 487.

⁽⁴⁾ EGT Förenade mål C 78 – C 83/90; Compagnie Commercial de l'Ouest och andra mot Receveur Principale des Douanes de la Pallice Port, (1002), Rec. I-1847.

Enligt artikel 88.2 tredje stycket i fördraget kan rådet på begäran av en medlemsstat enhälligt besluta att stöd som denna stat lämnar eller avser att lämna skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, med avvikelse från bestämmelserna i artikel 87, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter. På grundval av detta förfarande är det därför rådet som har exklusiv behörighet att fastställa om stödåtgärderna kan tillåtas. Om rådet inom den tremånadersperiod som föreskrivs i artikeln beslutar att godkänna stödet, ankommer det inte längre på kommissionen att på grundval av artikel 87 i fördraget ta ställning till om det berörda stödet är förenligt med den gemensamma marknaden. Såsom tydligt anges i artikel 88.2 tredje stycket rör det sig om ett undantagsförfarande när rådet fattar ett beslut om ett stöds förenlighet med den gemensamma marknaden, eftersom ett sådant beslut endast kan motiveras av exceptionella omständigheter utan att någon hänvisning görs till de gemenskapsbestämmelser om statligt stöd som vanligtvis skall ligga till grund för godkännande av stöd i enlighet med något av de undantag från artikel 87.1 som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3. Beslutet fattas nämligen genom *avvikelse* från artikel 87.

Med hänsyn till att ovannämnda förfarande är ett undantagsförfarande måste alla rådsbeslut om att godkänna statligt stöd på grundval av artikel 88.2 tredje stycket omfattas av en restriktiv tolkning och kan inte användas som prejudikat för kommissionens godkännande av liknande stöd på grundval av artikel 87–89 i fördraget.

Därför kan kommissionen inte dela de italienska myndigheternas uppfattning att den finansiering som föreskrivs i artikel 126 följer kommissionens beslut och att åtgärden därför bör godkännas. Kommissionen anser att det nya ekonomiska anslag som föreskrivs i artikel 126 i lag nr 388/2000 för stödåtgärder enligt artikel 1.1 a i lag nr 237/99 måste bedömas med hänsyn till dess förtjänster jämfört med artikel 87–89 i fördraget, på grundval av tillämpliga gemenskapsbestämmelser. Trots kommissionens begäran har de italienska myndigheterna inte tillhandahållit några uppgifter som kan styrka de i artikel 126 i lag nr 388/2000 föreskrivna åtgärdernas förenlighet vare sig med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter eller någon annan tillämplig gemenskapsbestämmelse. Eftersom det inte finns bevis för att det nya ekonomiska anslag som föreskrivs i artikel 126 i lag nr 388/93 för stödåtgärder enligt artikel 1.1 a i lag nr 237/93 är förenligt med den gemensamma marknaden, hyser kommissionen tvivel i fråga om denna åtgärd. Till detta kommer också de skäl som ledde till att det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 i EG-fördraget inleddes mot de åtgärder som täcks av artikel 1.1 a i lag nr 237/93 och som refinansieras genom artikel 126. Det stöd som föreskrivs i artikel 126 skall användas till att betala garantier knutna till lån som beviljats av ett antal finansieringsinstitut som utan ett statligt ingripande skulle tvingas lösa problemet med uteblivna betalningar med egna medel. Kommissionen saknar information om vilken typ av lån det rör sig om och om varför garantierna krävde statligt ingripande vilket, tillsammans med en jämförelse med punkt 2.2 i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier⁽⁵⁾, ligger till grund för att den på detta stadium i förfarandet inte kan utesluta att det nya anslaget på 230 mil-

jarder italienska lire för betalning av garantierna i fråga också utgör ett slags stöd till själva finansieringsinstituten.

SKRIVELSEN

”Con la presente, la Commissione desidera informare l'Italia che, avendo esaminato le informazioni fornite dalle autorità nazionali in merito alla misura in oggetto, ha deciso di avviare la procedura prevista all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, nei confronti degli articoli 121, 123 e 126 della legge 23 dicembre 2000, n. 388 ad esclusione esclusivamente delle misure a favore della ricerca e dello sviluppo previste dall'articolo 123 della legge 388/2000 conformi al punto 2.4 della Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo⁽⁶⁾, descritte al punto 20 e valutate al punto 66 della presente decisione, nei confronti delle quali ha deciso di non sollevare obiezioni ai sensi degli articoli 87-89 del trattato.

I. Procedura

1. Con lettera del 15 dicembre 2000, protocollata il 18 dicembre 2000, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione, conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, il progetto di aiuto di cui agli articoli 100, 121, 123, 126, 128 e 129 della legge 23 dicembre 2000, n. 388.
2. La legge n. 388/2000 (legge finanziaria italiana per il 2001) non conteneva alcuna clausola sospensiva che subordinasse l'attuazione delle misure di aiuto ivi contenute all'approvazione della Commissione ai sensi degli articoli 87-89 del trattato. La legge è stata tuttavia mantenuta nel registro degli aiuti notificati a motivo del manifesto impegno delle autorità italiane a subordinare l'attuazione degli articoli notificati alla conclusione dell'esame degli stessi da parte della Commissione sulla base degli articoli 87-89 del trattato.
3. Con lettere del 19 gennaio 2001, 27 aprile 2001 e 9 agosto 2001, protocollate rispettivamente il 23 gennaio 2001, il 2 maggio 2001 e il 13 agosto 2001, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione le informazioni supplementari richieste.
4. Con lettera del 9 agosto 2001, le autorità italiane hanno chiesto alla Commissione di valutare separatamente le misure di aiuto disposte dall'articolo 129, comma 1, lettera e), della legge 388/2000. Le misure di aiuto ivi previste sono state pertanto registrate come aiuto di Stato N 824/B/2000.
5. Sulla base delle informazioni fornite dalle autorità italiane con lettera del 9 agosto 2001, la Commissione ha inoltre deciso di valutare separatamente, da un lato, le misure disposte dall'articolo 100, dall'articolo 128 e dall'articolo 129, comma 1, lettere a), b), c), d) e f), della legge 388/2000, e, dall'altro, quelle disposte dagli articoli 121, 123 e 126 della stessa legge. Le prime sono state registrate come aiuto di Stato N 824/C/00, le altre come aiuto di Stato N 824/A/2000.

⁽⁵⁾ EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

⁽⁶⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

6. La presente decisione riguarda unicamente le misure di aiuto disposte dagli articoli 121, 123 e 126 della legge 388/2000.

II. Descrizione

7. La legge 23 dicembre 2000, n. 388, è la legge finanziaria italiana per il 2001. Le autorità italiane hanno notificato sei articoli della legge (articoli 100, 121, 123, 126, 128 e 129) che riguardano il settore agricolo. Ciascuno degli articoli in causa dispone vari tipi di interventi nel suddetto settore. Come indicato al punto 6, la presente decisione riguarda unicamente le misure di aiuto disposte dagli articoli 121, 123 e 126.

Articolo 121 — Interventi per la ristrutturazione delle imprese agricole in difficoltà

8. L'articolo prevede l'istituzione di un programma di interventi per il salvataggio e la ristrutturazione di singole imprese agricole o gruppi di imprese, in difficoltà finanziarie ovvero danneggiate da calamità naturali o eventi eccezionali. Il programma è volto a favorire il ripristino della redditività economica e finanziaria delle imprese interessate.
9. Tutte le imprese in causa possono beneficiare delle seguenti misure di aiuto:

- un abbuono di interessi nella misura massima del 3 % ed entro il limite d'impegno di 40 miliardi di ITL sui mutui di ammortamento a quindici anni, di cui tre di preammortamento, contratti per il salvataggio e la ristrutturazione delle imprese in difficoltà. I mutui sono concessi a condizione che il richiedente presenti alla banca un piano finalizzato al ripristino della redditività dell'impresa e che comprenda i seguenti elementi: riorganizzazione, razionalizzazione e riqualificazione delle attività aziendali, con abbandono di quelle non redditizie; riduzione delle produzioni soggette al ritiro; riconversione verso produzioni di qualità che tutelino e migliorino l'ambiente naturale.

Limitatamente alle operazioni di ristrutturazione, gli aiuti possono inoltre assumere le seguenti forme:

- conferimenti di capitale, cancellazione di esposizioni debitorie, erogazione di crediti, concessioni di garanzie,
- riduzione della base imponibile ai fini dell'imposta sul reddito delle persone fisiche e dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche nella misura del 30 %,
- esonero parziale dal pagamento dei contributi previdenziali e assistenziali nella misura del 30 %.

L'articolo prevede inoltre la sospensione, sino alla stipula dei mutui ovvero della concessione delle misure di ristrutturazione,

dei termini di pagamento delle rate delle operazioni creditizie in scadenza entro il 30 giugno 2001.

10. Nella sua prima richiesta di informazioni supplementari alle autorità italiane ⁽⁷⁾, la Commissione richiamava l'attenzione sul fatto che l'articolo in sé non conteneva tutti gli elementi necessari a una valutazione approfondita ai sensi degli articoli 87-89 del trattato e invitava le suddette autorità a fornire le precisazioni necessarie con riferimento ai criteri stabiliti dagli «Orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà» ⁽⁸⁾ (in appresso: «gli orientamenti»).

11. Nella risposta del 27 aprile 2001, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione copia di una nota interna del ministero delle Politiche agricole e forestali in cui riconoscevano la natura generica dell'articolo notificato e chiarivano la linea d'azione da esse proposta. Nella stessa nota, le autorità italiane esprimevano l'intenzione di emanare una «manifestazione di interesse» rivolta alle imprese agricole potenzialmente interessate a ricevere gli aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione previsti dall'articolo 121. Come affermato dalle autorità italiane, la manifestazione di interesse, che è stata trasmessa alla Commissione, è destinata a identificare e quantificare le imprese che potrebbero avvalersi di aiuti per il salvataggio o la ristrutturazione classificandole per area geografica e settore di produzione. La manifestazione di interesse stabilisce un certo numero di criteri che le imprese interessate devono soddisfare per essere ammissibili agli aiuti. Sulla base degli elementi emersi dalle domande ricevute e selezionate conformemente ai criteri definiti nella manifestazione di interesse, le autorità italiane intendono stabilire i parametri necessari per la definizione di un programma di aiuti destinati al salvataggio delle imprese in difficoltà. Analogamente, le autorità italiane si riservano di definire in una fase successiva i parametri relativi ai piani di ristrutturazione che le aziende dovranno presentare ai fini della concessione degli aiuti. Le autorità italiane si riservano inoltre di notificare individualmente alla Commissione le singole misure di salvataggio e di ristrutturazione di volta in volta esaminate. La procedura sopra descritta è stata tuttavia presentata dalle autorità italiane come una possibile linea di azione. La Commissione non ha ricevuto un chiaro impegno delle suddette autorità circa il modo in cui intendono procedere.

12. La manifestazione di interesse trasmessa dalle autorità italiane (che non hanno tuttavia chiarito se tale testo sia da considerarsi parte integrante della notifica o se sia semplicemente un documento informativo) determina i parametri che le imprese devono rispettare per poter essere dichiarate in difficoltà e considerate ammissibili agli aiuti. In particolare, l'impresa dovrà:

- dimostrare l'eccezionalità dell'intervento (crisi di settore, crisi finanziaria, riduzione forzata della produzione al fine di limitare i danni di inquinamento ambientale, crisi di mercato determinata da problemi sanitari o calamità naturali verificatesi per periodi successivi),

⁽⁷⁾ Lettera della Commissione del 13 febbraio 2001.

⁽⁸⁾ GU C 288 del 9.10.1999, pag. 2.

- dimostrare l'impatto socioeconomico della crisi sui produttori agricoli,
 - dimostrare le probabili ripercussioni sul fronte occupazionale,
 - giustificare la misura a livello regionale dimostrando che la crisi produrrebbe una perdita rilevante per il comparto regionale di appartenenza o svantaggi economici di carattere generale,
 - mostrare la presenza delle situazioni di allarme previste dalla manifestazione di interesse.
13. Sono requisiti essenziali di ammissibilità al programma di interventi:
- l'impiego di almeno il 50 % di prodotti provenienti dalla regione in cui opera l'impresa o la dimostrazione che l'impresa riveste importanza strategica all'interno della regione stessa,
 - occupare almeno 5 dipendenti nel caso in cui si operi nei settori di conservazione, trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli,
 - non devono essere state attivate le procedure di fallimento o liquidazione coatta-amministrativa,
 - il possesso di almeno due indici di redditività e di due indici di struttura tra quelli elencati nella manifestazione di interesse.
14. La determinazione dello stato di difficoltà delle imprese è definita sulla base dei seguenti parametri di redditività e di struttura:
- a) **Indici di redditività**
- Perdita d'esercizio: conseguimento di perdite negli ultimi 3 esercizi.
 - Reddito operativo/Capitale operativo: per le società di capitali: inferiore al 3 % negli ultimi 5 esercizi fino a scendere sotto il 3 % nell'ultimo esercizio; per le società cooperative: inferiore all'1,5 % negli ultimi 3 esercizi o riduzione nel corso degli ultimi 5 esercizi fino a scendere sotto l'1,5 % nell'ultimo esercizio.
 - Reddito operativo/Valore della produzione: riduzione del 50 % negli ultimi 5 esercizi, con tasso di diminuzione annuo almeno del 5 % e non superiore al 20 % nell'ultimo esercizio.
- Fatturato/Scorte: riduzione del 20-40 % negli ultimi 5 esercizi, con tasso di diminuzione non superiore al 15 % nell'ultimo esercizio.
 - Oneri finanziari/Fatturato: superiore al 4 % ed inferiore al 15 % negli ultimi 5 esercizi.
- b) **Indici finanziari e di struttura**
- Tempo di dilazione dei pagamenti ai fornitori: aumento del 70 % negli ultimi 5 esercizi, con tasso di crescita annuo almeno del 10 % e non superiore al 30 % nell'ultimo esercizio.
 - Reddito operativo/Oneri finanziari: riduzione del 25-30 % negli ultimi 5 esercizi, con tasso di diminuzione annuo almeno del 3-4 % e non superiore al 15 % nell'ultimo esercizio.
 - Attivo circolante-magazzino/Passività correnti: inferiore allo 0,6 negli ultimi 3 esercizi o riduzione nel corso degli ultimi 5 esercizi fino a scendere sotto lo 0,6 nell'ultimo esercizio.
 - Attivo circolante/Passività correnti: inferiore allo 0,8 negli ultimi 3 esercizi o riduzione nel corso degli ultimi 5 esercizi fino a scendere sotto lo 0,8 nell'ultimo esercizio.
 - Capitale permanente/Immobilizzazioni: inferiore allo 0,6 negli ultimi 3 esercizi o riduzione nel corso degli ultimi 5 esercizi fino a scendere sotto lo 0,6 nell'ultimo esercizio.
 - Debiti bancari a breve/Passivo corrente: non inferiore a 0,35 e non superiore a 0,6 negli ultimi 5 esercizi e con incremento assoluto nell'ultimo esercizio non superiore a 0,2.
15. Le imprese che partecipano alla manifestazione di interesse non potranno beneficiare degli aiuti agli investimenti previsti dai Fondi strutturali e dalle disposizioni nazionali, regionali e locali, ad eccezione di quelle autorizzate al salvataggio e alla ristrutturazione.
- Articolo 123 — Promozione e sviluppo delle aziende agricole e zootecniche biologiche*
16. L'articolo 123 della legge 388/2000 introduce modifiche all'articolo 59 della legge 23 dicembre 1999, n. 488 (legge finanziaria italiana per il 2000).

17. A seguito di un reclamo, con lettera del 10 luglio 2000, n. 18328, la Commissione ha chiesto alle autorità italiane di chiarire se l'articolo 59 della legge 488/99 le era stato notificato ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato o, in caso negativo, di fornire tutti gli elementi necessari ai fini della sua valutazione ai sensi degli articoli 87 e 88 del trattato. In assenza di risposta, la Commissione ha inviato un richiamo in data 24 novembre 2000. Poiché neanche questa lettera ha ricevuto risposta, nell'avviare la valutazione dell'articolo 123 della legge 388/2000 la Commissione ha reiterato la richiesta di informazioni, dato che il nuovo articolo non poteva essere valutato separatamente da quello di cui costituiva la modifica. Infine, con lettera del 27 aprile 2001, le autorità italiane hanno affermato che all'articolo 59 della legge 23 dicembre 1999, n. 488, non era ancora stata data attuazione e che l'articolo in causa era stato modificato dall'articolo 123 della legge 388/2000. Con circolare del 6 febbraio 2001, n. 1, il ministero ha fornito le prime indicazioni circa l'effettivo versamento dei contributi di cui all'articolo 123 della legge 388/2000 e all'articolo 59 della legge 488/1999.
18. Nel merito, l'articolo 123 della legge 388/2000 dispone la creazione di un fondo per la promozione dell'agricoltura biologica finanziato da un contributo statale annuo e da un prelievo obbligatorio imposto ai titolari delle autorizzazioni all'immissione in commercio dei prodotti fitosanitari e ai titolari degli esercizi di vendita di questi prodotti. Il prelievo, pari all'1 % del fatturato globale, è versato sia per i prodotti nazionali che per quelli importati. Il contributo statale annuo al fondo per il periodo 2001-2003 ammonta a 15 miliardi di ITL.
19. Il fondo è istituito al fine di promuovere lo sviluppo di una produzione agricola di qualità ed eco-compatibile e di ridurre i rischi per la salute degli uomini e degli animali e per l'ambiente. Esso è finalizzato al finanziamento di programmi annuali, nazionali e regionali, concernenti:
- lo sviluppo della produzione agricola biologica mediante incentivi agli agricoltori e agli allevatori che attuano la riconversione del metodo di produzione, nonché mediante assistenza tecnica e codici di buona pratica agricola per un corretto uso dei prodotti fitosanitari; il ministro delle politiche agricole e forestali, con decreto da emanare entro sessanta giorni dalla data di entrata in vigore della presente disposizione, determina le modalità di erogazione degli incentivi e la tipologia delle spese ammissibili;
 - il potenziamento dell'attività di ricerca e di sperimentazione in materia di agricoltura biologica, nonché in materia di sicurezza e salubrità degli alimenti;
 - l'informazione dei consumatori sugli alimenti ottenuti con metodi di produzione biologica, sugli alimenti tipici e tradizionali, nonché su quelli a denominazione di origine protetta.
20. Le misure di aiuto di cui all'articolo 123, comma 2, lettera b), riguardano principalmente interventi nel campo della ricerca e della sperimentazione effettuati da enti pubblici senza fini di lucro, come gli istituti di ricerca e sperimentazione del ministero delle Politiche agricole e forestali in collaborazione con università o altri enti pubblici di ricerca. Le attività di ricerca non sono svolte a fini di lucro e riguarderanno principalmente la ricerca fondamentale e quella applicata. Il tasso di aiuto sarà del 100 %.
21. Le autorità italiane non hanno tuttavia escluso la possibilità di coinvolgere aziende private in queste attività. In tal caso, esse hanno assicurato⁽⁹⁾ che ciò avverrà nel rispetto delle disposizioni contenute nella comunicazione della Commissione che modifica la disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo⁽¹⁰⁾. Anche in questo caso il tasso di aiuto potrà raggiungere il 100 %. Le spese ammissibili si limiteranno a quelle elencate nell'allegato II della disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo⁽¹¹⁾. Qualora le attività di ricerca coinvolgano aziende private, le autorità italiane si sono impegnate a finanziare esclusivamente le spese addizionali connesse a tali attività, mentre i normali costi di gestione resteranno a carico delle aziende. La sperimentazione sarà limitata al tempo e alle superfici strettamente necessari all'ottenimento di risultati validi. Le aziende coinvolte nelle attività di sperimentazione saranno selezionate sulla base di criteri obiettivi non discriminatori.
22. Con riguardo alle attività di cui all'articolo 123, comma 2, lettera c), le autorità italiane si sono impegnate a rispettare le disposizioni previste dalla regolamentazione degli aiuti nazionali a favore della pubblicità dei prodotti agricoli e di taluni prodotti non compresi nell'allegato II del trattato CE, esclusi i prodotti della pesca⁽¹²⁾.
23. L'articolo dispone inoltre, nell'ambito del ministero delle Politiche agricole e forestali, l'istituzione di un comitato per la valorizzazione e la tutela del patrimonio alimentare italiano, con il compito di censire le lavorazioni tipiche italiane, nonché di tutelarle, valorizzarle e diffonderne la conoscenza in Italia e nel mondo.
- Articolo 126 — Garanzie a favore di cooperative agricole*
24. Il comma 1 dell'articolo 126 autorizza un nuovo stanziamento di lire 230 miliardi in aggiunta a quello previsto dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 19 luglio 1993, n. 237. Il nuovo stanziamento è destinato al pagamento di somme già maturate e dovute per le finalità di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge n. 237/93. Il comma 2 dell'articolo 126 stabilisce le modalità di pagamento delle somme di cui sopra.
25. Il comma 5 dell'articolo 126 estende alle cooperative e ai consorzi tra cooperative che alla data del 19 luglio 1993 si trovavano nelle condizioni previste dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237 i benefici del suddetto articolo, a condizione che abbiano presentato domanda entro i termini previsti dalla citata legge e che per essi siano state attivate le procedure di fallimento o il tribunale abbia dichiarato lo stato di insolvenza.

⁽⁹⁾ Lettera del 16 giugno 2000.

⁽¹⁰⁾ GU C 48 del 13.2.1998, pag. 2.

⁽¹¹⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

⁽¹²⁾ GU C 302 del 12.11.1987, pag. 6.

26. L'articolo 1, comma 1 bis, della legge 19 luglio 1993, n. 237, dispone che lo Stato prenda in carico il pagamento delle somme dovute dai soci di cooperative agricole che abbiano prestato a titolo personale garanzie a favore delle cooperative medesime in caso di insolvenza accertata (fallimento o liquidazione coatta-amministrativa) di queste ultime.
27. L'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93, che le autorità italiane intendono rifinanziare, era stato inizialmente valutato dalla Commissione ai sensi degli articoli 87-89 del trattato CE nell'ambito dell'aiuto di Stato NN 96/B/94.
28. Con lettera del 21 novembre 1995 ⁽¹³⁾, la Commissione ha informato l'Italia della propria decisione di avviare la procedura di cui all'articolo 8, paragrafo 2, del trattato con riguardo, fra l'altro, alla misura disposta dall'articolo in esame.
29. La decisione della Commissione di avviare la procedura si basava sulla convinzione che la misura prevedesse aiuti al funzionamento retroattivi a favore delle cooperative interessate. La Commissione ha ritenuto che la misura fosse finalizzata a garantire il pagamento retroattivo di aiuti al funzionamento delle cooperative e che l'operazione stessa comportasse la cancellazione dei passivi delle cooperative. Secondo la Commissione, la misura di aiuto non poteva beneficiare di alcuna delle deroghe previste all'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato CE dal momento che essa non soddisfaceva i requisiti previsti per gli aiuti al salvataggio e alla ristrutturazione di imprese in difficoltà in vigore in quel periodo, sulla base dei quali le misure dovevano essere valutate. Nell'avviare la procedura, la Commissione ha ritenuto che uno dei criteri fondamentali delle disposizioni applicabili, ossia favorire il ripristino della redditività di un'impresa in sé redditizia ma posta di fronte ad una situazione di crisi eccezionale in grado di metterne a repentaglio la sopravvivenza, non era stato rispettato nel caso in esame, dal momento che la misura stessa non prevedeva alcuna possibilità di recupero per le cooperative interessate.
30. Il 20 maggio 1997, l'Italia ha deciso di fare appello al Consiglio ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, del trattato per un'approvazione eccezionale della misura di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge n. 237/93. La misura è stata infine approvata dal Consiglio il 22 luglio 1997 sulla base dell'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, del trattato CE.
31. Secondo le autorità italiane, il nuovo stanziamento disposto dall'articolo 126 della legge 388/2000 è giustificato dalla necessità di pagare somme già maturate e dovute per le finalità di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93. Nel disporre i pagamenti, le autorità italiane seguiranno l'ordine stabilito nell'elenco numero 1 del decreto 18 dicembre 1995 del ministero delle Politiche agricole e forestali (il provvedimento che individua le singole garanzie dei soci delle cooperative da imputare al bilancio dello Stato). Secondo le autorità italiane, tale documento è stato presentato alla Commissione nel corso della fase che ha condotto all'avvio della procedura e, successivamente, al Consiglio.
32. Secondo le autorità italiane, il contenuto del decreto era fondamentalmente noto alla Commissione. Le modifiche apportate che, secondo le autorità italiane, sarebbero di scarso rilievo, sono conseguenti a ordinanze o sentenze dei tribunali amministrativi regionali (TAR) pronunciatisi su ricorsi presentati da soci le cui garanzie erano state inizialmente escluse dall'elenco numero 1. Le autorità italiane dichiarano che tali modifiche sono atti dovuti per la Pubblica amministrazione, in quanto conseguenti a decisioni di merito.
33. In proposito le autorità italiane sostengono che le disposizioni dell'articolo 126 della legge 388/2000 sono in linea con la decisione del Consiglio che non è disattesa dall'articolo in causa. Esse affermano infatti che la nuova disposizione ha il solo scopo di assicurare l'intervento dello Stato ai soci che hanno emesso garanzie e che figuravano nel primo elenco del decreto 18 dicembre 1995. Secondo le stesse autorità, l'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 e il decreto 18 dicembre 1995 individuano garanzie e beneficiari e li pongono su posizioni egualitarie per quanto attiene all'accollo delle garanzie da parte dello Stato. Senza il nuovo stanziamento, lo Stato rileverebbe solo una parte delle garanzie dell'elenco, operando di fatto una disparità tra soci dello stesso elenco. Il nuovo finanziamento è volto a rimediare alla situazione discriminatoria creata dall'insufficiente dotazione iniziale di 200 miliardi di ITL.
34. Nella lettera del 9 agosto 2001, le autorità italiane hanno fornito un elenco dei soci delle cooperative ammessi a beneficiare dell'articolo 1, comma 1 bis della legge 237/1993. L'elenco è quello allegato al decreto ministeriale 18 dicembre 1995 e pubblicato nella Gazzetta ufficiale italiana del 2 gennaio 1996, modificato e integrato dalle ammissioni disposte dalle sentenze di primo e secondo grado dei tribunali locali che sono inoltre elencate a parte in un secondo allegato che è stato trasmesso alla Commissione.

III. Valutazione

35. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, sono incompatibili col mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

⁽¹³⁾ SG/1995/14409. Decisione pubblicata nella GU C 68 del 6.3.1996, pag. 5.

36. Le misure notificate dispongono la concessione di aiuti, mediante risorse pubbliche⁽¹⁴⁾, ad imprese agricole specifiche che, a questo stadio della procedura, sembrano poter beneficiare di un vantaggio economico e finanziario a scapito di altre imprese agricole che non ricevono lo stesso contributo. Conformemente alla giurisprudenza della Corte di giustizia, allorché un aiuto finanziario concesso dallo Stato rafforza la posizione di un'impresa nei confronti di altre imprese concorrenti si assiste ad una possibile distorsione di concorrenza rispetto ad altre imprese concorrenti che non beneficiano dello stesso contributo⁽¹⁵⁾. Inoltre, dato che le imprese in causa operano su un mercato internazionale altamente competitivo, le misure notificate incidono sugli scambi tra gli Stati membri. In proposito occorre ricordare che nel 1999 l'Italia ha esportato verso gli Stati membri prodotti agricoli per un valore di 10 258 milioni di EUR ed ha importato da tali Stati prodotti agricoli per un valore di 15 271 milioni di EUR⁽¹⁶⁾.
37. A questo stadio della procedura, la Commissione conclude pertanto che le misure ricadono nel campo di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.
38. Il divieto sugli aiuti di Stato di cui all'articolo 87, paragrafo 1, prevede tuttavia una serie di deroghe. Occorre pertanto stabilire se alcune di queste deroghe sono applicabili alle singole misure notificate.

Articolo 121 — Interventi per la ristrutturazione delle imprese agricole in difficoltà

39. L'articolo in causa dispone interventi per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà. La compatibilità di tale regime con il mercato comune deve essere valutata con riferimento ai criteri stabiliti dagli «Orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà»⁽¹⁷⁾ (in appresso: «gli orientamenti»).

Compatibilità dei regimi di salvataggio e ristrutturazione con le disposizioni comunitarie

Disposizioni comuni ai regimi per il salvataggio e a quelli per la ristrutturazione

40. La Commissione richiede in genere di notificare singolarmente ciascun aiuto per il salvataggio o la ristrutturazione. Conformemente al punto 64 degli orientamenti, la Commissione può autorizzare regimi di aiuti unicamente a favore di piccole e medie imprese rispondenti alla definizione comunitaria⁽¹⁸⁾.
41. L'articolo 121 della legge 388/2000 non specifica se i previsti aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione saranno concessi unicamente a piccole e medie imprese, né prescrive la notifica individuale degli aiuti concessi alle im-

prese che non rientrano in questa definizione. La manifestazione di interesse trasmessa dalle autorità italiane alla Commissione non è specificamente rivolta alle PMI. Solo uno dei documenti inviati dalle autorità italiane alla Commissione⁽¹⁹⁾, che è comunque un documento interno del ministero dell'Agricoltura italiano, prevede la possibilità di limitare il regime di aiuti alle PMI come definite dalla Commissione, notificando individualmente a quest'ultima gli aiuti per il salvataggio o la ristrutturazione di imprese che non rientrano in questa definizione. In questa fase della procedura la Commissione non dispone dunque di un impegno manifesto da parte delle autorità italiane a limitare il regime previsto alle PMI e a notificarle gli eventuali regimi di aiuti concessi ad imprese che non rientrano in questa definizione. La Commissione nutre pertanto dei dubbi circa il rispetto di questo requisito.

42. A norma degli orientamenti, per essere ammissibili agli aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione, i beneficiari devono essere in difficoltà. Conformemente al punto 4 degli orientamenti, un'impresa può essere considerata in difficoltà qualora essa non sia in grado, con le proprie risorse finanziarie o ottenendo i fondi necessari dai proprietari/azionisti o dai creditori, di contenere le perdite che potrebbero condurla quasi certamente, senza un intervento esterno dei poteri pubblici, al collasso economico a breve o a medio termine. Il punto 5 degli orientamenti fornisce tre criteri specifici per definire un'impresa in difficoltà. Come termine di riferimento, il punto 6 indica i segni che solitamente rivelano le difficoltà di un'impresa: livello crescente delle perdite, diminuzione del fatturato, aumento delle scorte, eccesso di capacità produttiva, diminuzione del margine lordo di autofinanziamento, aumento dell'indebitamento e degli oneri da interessi e basso o inesistente valore del capitale netto.
43. Benché l'articolo 121 non specifichi i requisiti che le imprese devono soddisfare per essere considerate in difficoltà finanziarie, la manifestazione di interesse trasmessa dalle autorità italiane fornisce un elenco di parametri per il riconoscimento dello stato di «difficoltà»⁽²⁰⁾. Più in particolare, le autorità italiane indicano 5 parametri di redditività e 6 parametri finanziari o di struttura. Per essere considerate in difficoltà finanziarie, le imprese devono rispettare almeno 4 di questi parametri (2 parametri di redditività e 2 finanziari).

44. I criteri e le condizioni applicati dalle autorità italiane sono identici a quelli da esse adottati in un caso precedente di aiuti per il salvataggio che è stato approvato dalla Commissione⁽²¹⁾. In quel caso, la Commissione ha ritenuto che il rispetto dei criteri sopra menzionati soddisfaceva le condizioni di ammissibilità di cui al punto 2 degli orientamenti. In quel caso, i criteri erano stati usati per valutare le condizioni di difficoltà finanziaria di 5 singole imprese; non si trattava di un regime di aiuti come nel caso in parola.

⁽¹⁴⁾ Nel caso delle misure di aiuto previste dall'articolo 123, che sono parzialmente finanziate tramite imposte parafiscali, è importante ricordare che, secondo una prassi costante della Commissione, il gettito di un prelievo obbligatorio ai sensi della legge nazionale si considera una risorsa statale ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1.

⁽¹⁵⁾ Causa C-730/79, Racc. 1980, p. 2671, paragrafi 11 e 12.

⁽¹⁶⁾ Fonte: Eurostat.

⁽¹⁷⁾ GU C 288 del 9.10.1999, pag. 5.

⁽¹⁸⁾ Regolamento 70/2001 (GU L 10 del 13.1.2001, allegato 1).

⁽¹⁹⁾ Nota interna della direzione generale delle politiche agricole ed agroindustriali al ministro dell'agricoltura.

⁽²⁰⁾ Per una descrizione dettagliata dei parametri cfr. il punto 14 della presente decisione.

⁽²¹⁾ Aiuto di Stato N 354/00 — SGD/2000/106283 del 17.8.2000.

45. Nella misura in cui i criteri in questione sono identici, la Commissione ritiene che i criteri presentati dalle autorità italiane potrebbero soddisfare le condizioni di ammissibilità di cui al punto 5 degli orientamenti. Tuttavia, anche in questo caso, la Commissione non dispone di chiare indicazioni da parte delle autorità italiane quanto al fatto che i criteri contenuti nella manifestazione di interesse saranno quelli effettivamente adottati dalle suddette autorità. La Commissione nutre pertanto dei dubbi anche su questo aspetto del regime.

Compatibilità con le disposizioni comunitarie specifiche relative ai regimi di aiuti per il salvataggio

46. Conformemente al punto 23, lettera a), degli orientamenti, i regimi di aiuti per il salvataggio devono consistere in aiuti di tesoreria sotto forma di garanzia di crediti o di erogazione di crediti. Nei due casi di specie, il credito deve essere gravato da un tasso d'interesse almeno comparabile ai tassi applicati ai prestiti concessi ad imprese sane e, in particolare, ai tassi di riferimento adottati dalla Commissione.

47. Stando alle informazioni attualmente disponibili, non risulta che il regime di aiuti per il salvataggio assumerebbe una delle forme previste dagli orientamenti. Ai sensi del secondo comma dell'articolo 121, infatti, alle imprese in difficoltà ammesse a beneficiare degli aiuti previsti è concesso un contributo al pagamento degli interessi, nella misura massima del 3 % ed entro il limite di impegno di 40 miliardi di ITL, sui mutui di ammortamento a quindici anni (di cui tre di pre-ammortamento) contratti per il salvataggio e la ristrutturazione delle imprese medesime. Il mutuo può essere assistito da garanzie. Anche se, come affermato dalle autorità italiane, il contributo al pagamento degli interessi viene fornito per mutui contratti ai normali tassi di mercato, l'aiuto è concesso sotto forma di un abbuono di interessi sugli stessi mutui. Le imprese beneficiarie delle misure otterrebbero dunque, oltre a un mutuo che forse non sarebbe loro altrimenti concesso, anche un abbuono di interessi sul mutuo medesimo, ricevendo in tal modo un doppio vantaggio. In questa fase della procedura, le condizioni di cui al punto 23, lettera a), degli orientamenti non sembrano dunque rispettate.

48. Conformemente al punto 23, lettera b), degli orientamenti, gli aiuti devono essere connessi a crediti il cui rimborso deve essere effettuato entro dodici mesi dalla data dell'ultimo versamento all'impresa delle somme prestate. Nessun riferimento alla necessità di soddisfare tale requisito figura nei documenti trasmessi dalle autorità italiane.

49. Le altre condizioni che i regimi di aiuti per il salvataggio devono rispettare a norma degli orientamenti sono le seguenti:

- gli aiuti devono essere motivati da gravi difficoltà sociali,

- devono limitarsi nel loro ammontare a quanto è necessario per mantenere l'impresa in attività nel periodo per il quale è stato autorizzato l'aiuto,

- devono essere concessi per un periodo massimo di sei mesi; entro quel termine, lo Stato membro deve approvare un piano di ristrutturazione o un piano di liquidazione oppure chiedere il rimborso del prestito e dell'aiuto corrispondente al premio di rischio per il beneficiario,

- devono costituire un'operazione eccezionale, dato che una serie ripetuta di operazioni di salvataggio si limiterebbe a mantenere la situazione esistente.

50. L'articolo 121 non contiene alcuna informazione circa il rispetto dei requisiti sopra menzionati. La manifestazione di interesse, per contro, include tra le condizioni di ammissibilità una serie di elementi che potrebbero parzialmente soddisfare il primo dei requisiti di cui sopra. Le imprese devono infatti dimostrare l'esistenza di difficoltà sociali che giustificano l'aiuto riferendosi alle ripercussioni socioeconomiche che il mancato intervento avrebbe sui produttori agricoli, sul fronte occupazionale e sul comparto regionale di appartenenza dell'impresa.

51. Quanto agli altri requisiti, a parte un riferimento generale alla necessità di attenersi agli orientamenti, la manifestazione di interesse non fornisce alcun elemento che consenta alla Commissione di concludere che le autorità italiane rispetteranno effettivamente i criteri prescritti nell'applicare il previsto regime di aiuti.

Compatibilità con le disposizioni comunitarie sugli aiuti per la ristrutturazione

52. Conformemente al paragrafo 64 degli orientamenti, alla valutazione dei regimi di aiuti per la ristrutturazione si applicano le sezioni 2 e 3, ferme restando le disposizioni della sezione 4. Inoltre, nel valutare i regimi di aiuti per la ristrutturazione destinati al settore agricolo, occorre anche tener conto delle disposizioni specifiche applicabili a questo tipo di aiuti che figurano nella sezione 5 degli orientamenti. Tenuto conto dei requisiti specifici relativi agli aiuti per il settore agricolo, devono essere rispettate le condizioni seguenti:

- i beneficiari devono essere in difficoltà,

- i beneficiari devono essere PMI,

- la misura deve condurre a un ripristino della redditività,

- la misura non deve indurre indebite distorsioni della concorrenza,

- gli aiuti devono limitarsi al minimo necessario,

- gli aiuti per la ristrutturazione devono essere concessi solo una volta ogni cinque anni,

- occorre specificare l'importo massimo di aiuto che può essere concesso nell'ambito del regime,
- l'attuazione del regime deve essere oggetto di una relazione annuale.
53. I primi due requisiti sono già stati analizzati con riguardo sia ai regimi per il salvataggio che a quelli per la ristrutturazione.
54. Per quanto riguarda il ripristino della redditività, conformemente al punto 31 degli orientamenti, la concessione dell'aiuto è subordinata alla realizzazione di un piano di ristrutturazione che consenta di ripristinare la redditività a lungo termine dell'impresa entro un lasso di tempo ragionevole e sulla base di ipotesi realistiche circa le condizioni operative future. Conformemente al punto 32 degli orientamenti, il piano deve includere uno studio di mercato e il miglioramento della redditività deve essere soprattutto il frutto di misure di risanamento interne. Il piano deve comportare l'abbandono di quelle attività che, anche dopo la ristrutturazione, resterebbero strutturalmente deficitarie. Esso deve inoltre descrivere le circostanze che hanno determinato le difficoltà dell'impresa. In sostanza, il piano deve proporre una trasformazione tale da consentire all'azienda, dopo la ristrutturazione, di coprire la totalità dei suoi costi, compresi l'ammortamento e gli oneri finanziari.
55. Il quarto comma dell'articolo 121 afferma genericamente che la concessione di mutui alle imprese in difficoltà è subordinata alla presentazione, da parte del richiedente, di un piano finalizzato al ripristino della redditività dell'impresa. Il piano, da presentare alla banca che concede il mutuo, deve comprendere i seguenti elementi: riorganizzazione, razionalizzazione e riqualificazione delle attività aziendali, con abbandono di quelle non redditizie, nonché riduzione delle produzioni soggette al ritiro.
56. La Commissione ritiene che l'affermazione generica sopra riportata, benché contenente alcuni degli elementi che in linea di principio dovrebbero far parte di ogni piano di ristrutturazione economicamente valido, non è di per sé sufficiente a garantire, nell'ambito di un regime di aiuti, che tutte le imprese potenzialmente interessate presentino un piano di ristrutturazione conforme ai punti 31-34 degli orientamenti. Di fatto, data la formulazione dell'articolo e la mancanza di ulteriori informazioni in proposito, i piani di ristrutturazione che le imprese devono presentare per ottenere i mutui sembrano costituire una mera formalità, o piuttosto solo uno dei documenti richiesti dalla banca per ottenere il mutuo.
57. Inoltre, ai sensi dell'articolo 121, la presentazione di un piano di ristrutturazione è chiesta soltanto per accedere ai mutui ma, apparentemente, non per beneficiare delle altre misure di aiuto previste dal regime e indicate al comma 6 dello stesso articolo (conferimenti di capitale, cancellazione di esposizioni debitorie, esonero dal pagamento di imposte). In quest'ultimo caso, né l'articolo né i documenti trasmessi alla Commissione chiedono alle imprese interessate la presentazione di un piano di ristrutturazione specifico conforme ai requisiti dei punti 31-34 degli orientamenti.
58. Con riguardo alle altre condizioni di cui al precedente punto 52, in nessuna parte dell'articolo 121 è fatto riferimento alla necessità di soddisfare i requisiti sopra indicati. Nessun elemento in proposito figura nella manifestazione di interesse presentata dalle autorità italiane alla Commissione benché quest'ultima, nella sua lettera del 13 febbraio 2001, abbia indicato chiaramente i requisiti da soddisfare e abbia invitato le autorità italiane a fornire le relative informazioni.
59. Più precisamente, le autorità italiane non hanno indicato le misure che esse intendono adottare al fine di controbilanciare, per quanto possibile, le ripercussioni negative dell'aiuto sui concorrenti come richiesto dal punto 35 degli orientamenti, sia sotto forma di riduzione di capacità che in una delle altre forme espressamente applicabili al settore agricolo in linea con il punto 5.4 degli orientamenti.
60. Le autorità italiane non hanno inoltre precisato in che modo verrà garantito il rispetto del punto 40 degli orientamenti che richiede che l'importo e l'intensità dell'aiuto siano limitati al minimo indispensabile per consentire la ristrutturazione. In effetti, né l'articolo 121 né la manifestazione di interesse richiedono ai beneficiari dell'aiuto di contribuire in maniera significativa al programma di ristrutturazione, sia con fondi propri, ivi compresa la vendita di attivi qualora non siano indispensabili alla sopravvivenza dell'impresa, che ricorrendo a fonti esterne di finanziamento commerciale.
61. Infine, la Commissione nutre dei dubbi sul requisito, contenuto nella manifestazione di interesse, in base al quale, per avere accesso all'aiuto, le imprese in difficoltà devono impiegare almeno il 50 % di prodotti provenienti dalla regione in cui operano. Tale requisito sembra infatti operare una discriminazione nei confronti dei prodotti provenienti da altri Stati membri in violazione dell'articolo 28 del trattato.
62. In questa fase della procedura, e sulla base delle considerazioni sopra riportate, la Commissione ritiene che i regimi di aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione di cui all'articolo 121 della legge 388/2000 non soddisfino tutti i requisiti previsti dagli orientamenti. Essa nutre pertanto dei dubbi circa la compatibilità con il mercato comune delle misure di aiuto in questione.
- Articolo 123 — Promozione e sviluppo delle aziende agricole e zootecniche biologiche*
63. L'articolo dispone la creazione di un fondo per la promozione dell'agricoltura biologica finanziato da un contributo statale annuo e da un prelievo obbligatorio imposto ai titolari delle autorizzazioni all'immissione in commercio dei prodotti fitosanitari e ai titolari degli esercizi di vendita di questi prodotti. Il prelievo è imposto, al medesimo tasso, sia per i prodotti nazionali che per quelli importati.

Le misure di aiuto

64. Il fondo è destinato principalmente al finanziamento dei tre seguenti tipi di misure:

- a) programmi per lo sviluppo dell'agricoltura biologica mediante incentivi agli agricoltori e agli allevatori che attuano la riconversione del metodo di produzione, nonché mediante adeguate misure di assistenza tecnica e codici di buona pratica agricola per un corretto uso dei prodotti fitosanitari; il ministro delle politiche agricole e forestali, con decreto da emanare entro sessanta giorni dalla data di entrata in vigore della legge, determina le modalità di erogazione degli incentivi e la tipologia delle spese ammissibili;
- b) potenziamento dell'attività di ricerca e di sperimentazione in materia di agricoltura biologica, nonché in materia di sicurezza e salubrità degli alimenti;
- c) informazione dei consumatori sugli alimenti ottenuti con metodi di produzione biologica, sugli alimenti tipici e tradizionali, nonché su quelli a denominazione di origine protetta.

65. Con riguardo alla lettera a), in attesa del decreto di attuazione che deve essere emanato dal ministero dell'Agricoltura entro sessanta giorni dall'entrata in vigore della legge, le misure di aiuto descritte non sono immediatamente applicabili e diventeranno operative solo una volta emanate le relative disposizioni attuative. In attesa dell'emanazione del decreto, la lettera a) non sembra disporre la concessione di alcun aiuto diretto immediatamente applicabile. Le autorità italiane si sono impegnate a notificare alla Commissione il decreto ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, precedentemente alla sua approvazione formale. In questa fase della procedura, le misure di cui alla lettera a) non sembrerebbero perciò costituire un aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1.

66. Con riguardo alle misure di aiuto descritte alla lettera b), dalla descrizione già fornita al precedente punto 20 risulta che, nella maggioranza dei casi, gli aiuti previsti a favore di attività di R & S sono contributi a favore di enti pubblici che svolgono attività di interesse comune che non produrranno benefici economici diretti per gli agricoltori e le imprese agricole. Sotto questo profilo, le misure sembrerebbero conformi al punto 2.4 della Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo⁽²²⁾ e non rientrerebbero dunque nel campo di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE.

67. Per quanto riguarda invece le attività di R & S che implicano la partecipazione di imprese private, le autorità italiane si sono impegnate a rispettare tutte le disposizioni della comunicazione della Commissione che modifica la

disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo⁽²³⁾. Le spese ammissibili si limiteranno a quelle elencate nell'allegato II della disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo. Le autorità italiane si sono impegnate a finanziare esclusivamente le spese addizionali connesse a tali attività, mentre i normali costi di gestione resteranno a carico delle aziende. Le aziende coinvolte nelle attività di sperimentazione saranno selezionate sulla base di criteri obiettivi non discriminatori. Sulla base di tali elementi, a questo stadio della procedura, la Commissione ritiene che le attività di R & S previste dall'articolo in questione potrebbero essere considerate compatibili con il mercato comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.

68. Con riguardo alle attività promozionali di cui alla lettera c), sulla base delle informazioni disponibili al momento e sulla base della formulazione molto generica dell'articolo, la Commissione non è in grado di stabilire esattamente il tipo di misure rientranti nella breve descrizione di cui all'articolo 126 e quindi valutare la loro compatibilità con il mercato comune. Le autorità italiane si sono genericamente impegnate a rispettare le disposizioni previste dalla regolamentazione degli aiuti nazionali a favore della pubblicità dei prodotti agricoli e di taluni prodotti non compresi nell'allegato II del trattato CE, esclusi i prodotti della pesca (GU C 302 del 12.11.1987, pag. 6). Tuttavia, anche ipotizzando che tutte le misure di cui al punto c) rientrino effettivamente nel campo di applicazione di tale regolamentazione, al di là di un generico impegno a rispettare le disposizioni di tale regolamentazione, le autorità italiane non hanno fornito alcuna informazione sulle misure che verranno effettivamente prese per garantire il rispetto delle disposizioni della regolamentazione, soprattutto per quanto riguarda il rispetto dell'articolo 28 del trattato (punto 2.1 della regolamentazione) e relativamente alla mancanza di aiuti per la pubblicità di specifiche imprese (punto 2.2. della regolamentazione). In assenza di tali informazioni quindi, anche in questo caso la Commissione nutre dubbi circa la compatibilità delle misure in oggetto con il mercato comune.

Effetto combinato della componente di aiuto e del metodo di finanziamento

69. Come già ricordato al punto 63, le misure di aiuto previste dall'articolo 123 della Legge 388/2000 saranno in parte finanziate mediante una tassa parafiscale imposta sia sui prodotti nazionali che su quelli importati.

70. È prassi costante della Commissione, sulla base della sentenza della Corte di giustizia delle Comunità europee nella causa 47/69⁽²⁴⁾, considerare gli aiuti finanziati mediante oneri parafiscali applicabili anche ai prodotti importati da altri Stati membri come in linea di principio incompatibili con il mercato comune, in quanto il prelievo effettuato sui prodotti importati ha un effetto protezionistico che va oltre l'aiuto propriamente detto.

⁽²³⁾ GU C 48 del 13.2.1998, pag. 2.

⁽²⁴⁾ Sentenza nella causa 47/69, Commissione contro Francia, Racc., 487.

⁽²²⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

71. Ciò significa che anche quando la parità di trattamento tra prodotti nazionali e prodotti importati è garantita sul piano normativo, sul piano pratico l'aiuto risulta più favorevole agli operatori nazionali, poiché le misure adottate sono inevitabilmente determinate dalle specializzazioni, necessità e carenze che si registrano a livello nazionale ed i prodotti importati non possono realmente beneficiare del regime di aiuti nella stessa misura di quelli nazionali
72. A tale riguardo occorre ricordare che, secondo la giurisprudenza costante della Corte di giustizia ⁽²⁵⁾, se i benefici risultanti dalla destinazione del ricavato di un contributo sotto forma di imposta parafiscale compensano integralmente l'onere sopportato dal prodotto nazionale all'atto della sua immissione in commercio, tale contributo costituisce una tassa di effetto equivalente ad un dazio doganale, incompatibile con gli articoli 23 e 25 del trattato. Per contro, se questi vantaggi compensano solo una parte dell'onere che grava sul prodotto nazionale, l'imposta di cui trattasi è disciplinata dall'articolo 90 del trattato. In quest'ultimo caso l'imposta è incompatibile con l'articolo 90 del trattato e quindi vietata nella misura in cui è discriminatoria a danno del prodotto importato, cioè nella misura in cui compensa in buona parte l'onere sopportato dal prodotto nazionale rispetto al prodotto importato.
73. Nel caso in questione, le autorità italiane si sono limitate ad informare la Commissione in merito alla decisione di effettuare un prelievo equivalente sia sui prodotti nazionali che su quelli importati. Nessuna informazione è stata fornita in merito alle misure adottate a livello nazionale per impedire l'eventualità che il contributo contravvenisse ai divieti di cui all'articolo 25 o all'articolo 90. È pertanto fondamentale stabilire se i prodotti importati possono realmente beneficiare delle misure di aiuto in oggetto nella stessa misura di quelli nazionali.
74. In proposito, benché le autorità italiane abbiano chiaramente affermato che non ci saranno discriminazioni tra prodotti nazionali e importati, nella pratica non è chiaro se i produttori o i commercianti di ciascuno degli Stati membri riuscirebbero ad ottenere dalle attività promozionali e di R & S intraprese dalle autorità italiane grazie ai prelievi imposti sui prodotti nazionali e importati lo stesso tipo di vantaggi da esse derivanti per i produttori e i commercianti italiani.
75. Con riguardo ad esempio alle attività di R&S previste, la Commissione ha già affermato ⁽²⁶⁾ che, anche supponendo che gli istituti di ricerca beneficiari degli aiuti mettessero i risultati delle proprie ricerche a disposizione di eventuali interessati negli altri Stati membri, non è affatto sicuro che tutti potrebbero effettivamente beneficiarne in pari misura poiché, anche se la parità di trattamento fosse garantita sul piano normativo, sul piano pratico risulterebbero inevitabilmente favoriti gli operatori italiani. I lavori di ricerca
- sono infatti generalmente determinati dalle specializzazioni, dalle esigenze e dalle carenze che si registrano a livello nazionale. A ciò si aggiunga che gli operatori degli altri Stati membri intraprendono spesso a proprie spese ricerche equivalenti, vuoi direttamente, vuoi finanziando analoghi centri di ricerca nazionali, e non hanno pertanto alcun bisogno di ricorrere ai risultati degli istituti italiani.
76. Con riguardo alle attività promozionali previste, le autorità italiane non hanno chiaramente indicato il tipo di attività promozionali che intendono svolgere. L'articolo fa tuttavia riferimento alla promozione di alimenti tipici e tradizionali e di quelli a denominazione di origine protetta. Laddove sia fatto riferimento all'origine dei prodotti, è evidente che i prodotti importati non potrebbero beneficiare degli aiuti nella stessa misura di quelli nazionali. Tuttavia, anche nel caso di attività promozionali generiche, che non facciano riferimento all'origine del prodotto e dunque garantiscano un'equità formale di trattamento, sul piano pratico appare evidente che tali attività promozionali e pubblicitarie favorirebbero ancora una volta le specializzazioni, esigenze e carenze nazionali. Inoltre, anche in questo caso, gli operatori di altri Stati membri spesso sopportano l'onere di un prelievo volto a finanziare attività promozionali equivalenti. Quando tali produttori esportano i propri prodotti in paesi che prelevano una tassa all'importazione, essi si trovano a finanziare due volte la stessa attività.
77. La Commissione ha esposto questi dubbi in due lettere alle autorità italiane. Nelle loro risposte, le suddette autorità non hanno fornito alcuna informazione in grado di chiarirli. Di fatto, nell'ultima risposta alla Commissione, le autorità italiane si sono limitate ad ammettere le osservazioni della Commissione e hanno aggiunto che, in termini di risorse effettivamente utilizzate, il gettito del prelievo sarebbe stato «simbolico». Esse sostenevano che la misura è volta ad incoraggiare l'uso di pratiche agricole maggiormente rispettose dell'ambiente per produrre prodotti più sani e invitavano pertanto la Commissione ad autorizzare il prelievo in causa.
78. In considerazione di quanto sopra esposto, in questa fase della procedura la Commissione ritiene che le autorità italiane non abbiano fornito informazioni specifiche atte a dimostrare che la misura in causa non avrà un effetto protezionistico che va oltre l'aiuto propriamente detto e nutre pertanto dei dubbi sulle misure di cui all'articolo 123 della Legge 388/2000 in ragione della modalità di finanziamento delle stesse.

Articolo 126 — Garanzie a favore di cooperative agricole

79. L'articolo autorizza un nuovo stanziamento (230 miliardi di ITL) a favore di una misura di aiuto (articolo 1, comma 1 bis, della legge n. 237/93) nei confronti della quale la Commissione aveva inizialmente deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato ⁽²⁷⁾ e che era stata alla fine approvata dal Consiglio sulla base dell'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, del trattato.

⁽²⁵⁾ Procedimenti riuniti C 78-C 83/90; *Compagnie Commercial de l'Ouest et al. contro Receveur Principale des Douanes de la Pallice Port*, (1002), Racc. I-1847.

⁽²⁶⁾ Cfr. decisione 90/188/CEE (GU L 101 del 21.4.1990, pag. 35).

⁽²⁷⁾ Aiuto di Stato C 47/95, lettera della Commissione SG 21.1.1995/14409 (GU C 68 del 6.3.1996).

80. L'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, del trattato, stabilisce che «A richiesta di uno Stato membro, il Consiglio, deliberando all'unanimità, può decidere che un aiuto, istituito o da istituirsi da parte di questo Stato, deve considerarsi compatibile con il mercato comune, in deroga alle disposizioni dell'articolo 87, quando circostanze eccezionali giustificano tale decisione». Esso stipula inoltre che, qualora la Commissione abbia iniziato la procedura prevista all'articolo 88, paragrafo 2, primo comma, nei riguardi dell'aiuto sul quale il Consiglio è chiamato a deliberare, la richiesta dello Stato interessato rivolta al Consiglio avrà per effetto di sospendere tale procedura fino a quando il Consiglio non si sia pronunciato al riguardo. Tuttavia, se il Consiglio non si è pronunciato entro tre mesi dalla data della richiesta, la Commissione è autorizzata a deliberare.
81. Spetta esclusivamente al Consiglio decidere se le misure di aiuto possono essere autorizzate e qualora, entro il periodo di tre mesi, esso decida di autorizzare l'aiuto, la Commissione non è più tenuta a prendere posizione in merito alla compatibilità del medesimo con il mercato comune ai sensi dell'articolo 87 del trattato. Come chiaramente indicato dalla formulazione dell'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, si tratta di una procedura eccezionale con cui il Consiglio decide della compatibilità di una misura di aiuto con il mercato comune in base a circostanze eccezionali, senza alcun riferimento alle disposizioni comunitarie sugli aiuti di Stato che normalmente giustificano l'autorizzazione dell'aiuto sulla base di una delle eccezioni al paragrafo 1 dell'articolo 87 previste dai paragrafi 2 e 3 dello stesso articolo. La decisione è infatti adottata in deroga all'articolo 87.
82. Considerando l'eccezionalità della procedura sopra descritta, le decisioni del Consiglio che autorizzano aiuti di Stato sulla base dell'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma, devono essere interpretate in maniera restrittiva e non possono essere considerate un precedente ai fini dell'approvazione, da parte della Commissione, di aiuti analoghi sulla base degli articoli 87-89 del trattato.
83. Nella sua prima richiesta di informazioni supplementari alle autorità italiane, la Commissione aveva subito espresso dubbi circa la compatibilità delle misure disposte dall'articolo 126 della legge 388/2000 con il mercato comune a motivo della procedura speciale che aveva condotto all'approvazione delle misure che le autorità italiane intendevano rifinanziare mediante l'articolo 126 della legge in causa. L'attenzione delle autorità italiane era stata inoltre richiamata sulla formulazione specifica della decisione del Consiglio del 22 luglio 1997, recante approvazione delle disposizioni dell'articolo 1, comma 1 bis, della legge 19 luglio 1993, n. 237, che all'articolo 1 stipulava: "Sono considerate compatibili con il mercato comune le disposizioni dell'articolo 1, comma 1 bis, della legge italiana 19 luglio 1993, n. 237, di conversione del decreto legge del 25 maggio 1993, n. 149, che prevedono che le garanzie prestate a titolo personale dai soci di cooperative agricole a favore di queste ultime, di cui è stata accertata l'insolvenza, sono assunte a carico del bilancio dello Stato entro i limiti di una disponibilità di 20 miliardi di ITL annui a partire dal 1993 e per un periodo di dieci anni".
84. Dalla formulazione dell'articolo emerge chiaramente che il Consiglio ha approvato le misure di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 entro i limiti esplicitamente definiti nell'articolo stesso, ossia per un importo di 200 miliardi di ITL e per un periodo di 10 anni (20 miliardi all'anno): elementi fattuali questi presi in considerazione nella valutazione della misura effettuata dal Consiglio.
85. Malgrado la chiara formulazione della decisione del Consiglio e la sua natura eccezionale, le autorità italiane hanno affermato che il proposto rifinanziamento delle misure di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 è in linea con le considerazioni che hanno indotto il Consiglio ad adottare la decisione in data 22 dicembre 1997 e che non vi è dunque contravvenzione a tale decisione. Al fine di comprovare la loro posizione, le autorità italiane hanno spiegato che il nuovo stanziamento è giustificato dalla necessità di pagare somme maturate e dovute sulla base della legge 237/93, articolo 1, comma 1 bis, e che senza il nuovo stanziamento lo Stato assumerebbe in carico solo una parte delle garanzie contenute nell'elenco iniziale annesso al decreto ministeriale 18 dicembre 1985, ossia al provvedimento che individua le garanzie da imputare al bilancio dello Stato. Così facendo si opererebbe una discriminazione tra soci presenti nello stesso elenco. Il nuovo intervento è volto pertanto ad ovviare a una disparità di trattamento creata da uno stanziamento inizialmente insufficiente.
86. Gli argomenti presentati dalle autorità italiane non sono tali da chiarire i dubbi della Commissione circa la misura in esame. Le misure disposte dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 sono state autorizzate dal Consiglio sulla base della procedura eccezionale di cui all'articolo 88, paragrafo 2, terzo comma del trattato in deroga all'articolo 87 del trattato. La decisione era giustificata da circostanze eccezionali. Non è pertanto possibile considerare la decisione del Consiglio di autorizzare la misura di aiuto disposta dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 come un'autorizzazione de facto per un nuovo finanziamento delle stesse misure di aiuto.
87. In questa fase della procedura, la Commissione ritiene che il nuovo stanziamento finanziario disposto dall'articolo 126 della legge 388/2000 a favore delle misure di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 debba essere valutato nel merito conformemente agli articoli 87-89 del trattato sulla base delle disposizioni comunitarie applicabili.
88. Al fine di poter effettuare la valutazione delle misure di aiuto di cui all'articolo 126 della legge 388/2000 la Commissione, sin dalla prima richiesta di informazioni supplementari alle autorità italiane, ha invitato queste ultime a dimostrare la compatibilità delle misure suddette alla luce delle disposizioni applicabili agli aiuti per il salvataggio e la ristrutturazione delle imprese in difficoltà o sulla base di ogni altra disposizione comunitaria applicabile. Nella stessa lettera, tenuto conto del fatto che l'articolo 126 disponeva il finanziamento di misure di aiuto sulla cui compatibilità la Commissione aveva già espresso dei dubbi, la Commissione aveva altresì invitato le autorità italiane a prendere in considerazione gli elementi che l'avevano indotta ad avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti delle misure di aiuto che esse intendevano rifinanziare ⁽²⁸⁾.

⁽²⁸⁾ Cfr. la sezione II della comunicazione sugli aiuti di Stato C 47/95 (GU C 68 del 6.3.1996).

89. È opportuno ricordare che la decisione della Commissione di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, nei confronti, fra l'altro, delle misure di aiuto disposte dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93 si basava sulla convinzione che tali misure prevedessero aiuti al funzionamento retroattivi a favore delle cooperative interessate. La Commissione ha ritenuto che la misura fosse finalizzata a garantire il pagamento retroattivo di aiuti al funzionamento a favore delle cooperative e che l'operazione stessa comportasse la cancellazione dei passivi delle cooperative. Secondo la Commissione, la misura di aiuto non poteva beneficiare di alcuna delle deroghe previste all'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato CE dal momento che essa non soddisfaceva i requisiti previsti per gli aiuti al salvataggio e alla ristrutturazione per le imprese in difficoltà in vigore in quel periodo, sulla base dei quali le misure dovevano essere valutate.
90. Malgrado la richiesta della Commissione, le autorità italiane non hanno fornito alcun elemento volto a dimostrare la compatibilità delle misure di aiuto disposte dall'articolo 126 della legge 388/2000 con gli orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà o con ogni altra disposizione comunitaria applicabile. Come precedentemente indicato, le autorità italiane hanno di fatto sostenuto che le misure di aiuto sono in linea con la decisione del Consiglio poiché destinate ad eliminare la situazione di discriminazione tra beneficiari con pari diritti all'assegnazione degli aiuti venutasi a creare a causa dello stanziamento insufficiente previsto dall'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93.
91. In questa fase pertanto, in assenza di qualsivoglia elemento comprovante la compatibilità con il mercato comune del nuovo stanziamento disposto dall'articolo 126 della legge 388/2000 a favore delle misure di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93, la Commissione mantiene i propri dubbi sulla suddetta misura, anche in considerazione dei motivi che hanno condotto all'avvio della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti delle misure di aiuto di cui all'articolo 1, comma 1 bis, della legge 237/93, che l'articolo 126 intende rifinanziare.
92. Inoltre, dato che l'aiuto disposto dall'articolo 126 verrebbe usato per il pagamento di garanzie legate a mutui concessi da un certo numero di istituti finanziari che senza l'intervento dello Stato dovrebbero affrontare con i loro soli mezzi i problemi di mancato pagamento risultanti, in questa fase della procedura e in assenza di ogni informazione sulla natura dei mutui e delle relative garanzie che hanno provocato l'intervento dello Stato, la Commissione non può escludere la possibilità che il nuovo stanziamento di 230 miliardi di ITL per il pagamento delle garanzie in causa possa anche costituire una forma di aiuto a favore degli stessi istituti finanziari per analogia al punto 2.2 della comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie.
93. Sulla base di quanto sopra esposto, in questa fase della procedura la Commissione ritiene che i dubbi concernenti le misure di aiuto disposte dall'articolo 126 della legge 388/2000, non chiariti nella fase preliminare della valutazione, possano essere esaminati solo nel quadro della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

IV. Conclusioni

94. In base alle considerazioni sopra esposte, la Commissione ha deciso:
- di non sollevare obiezioni ai sensi degli articoli 87-89 del trattato nei confronti delle misure a favore della ricerca e dello sviluppo previste dall'articolo 123 della legge 23 dicembre 2000, n. 388, conformi al punto 2.4 della Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo, descritte al punto 20 e valutate al punto 66 della presente decisione, in quanto esse non costituiscono aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato,
 - di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato nei confronti degli articoli 121, 123 (ad esclusione esclusivamente delle misure a favore della ricerca e dello sviluppo sopra menzionate) e 126 della legge 23 dicembre 2000, n. 388.
95. Alla luce delle considerazioni precedenti la Commissione, nell'ambito della procedura prevista all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, chiede all'Italia di trasmettere le proprie osservazioni e di fornire tutte le informazioni che possano contribuire all'esame delle misure in oggetto entro un mese dalla data di ricezione della presente lettera. La Commissione chiede alle autorità italiane di trasmettere immediatamente copia della presente ai potenziali beneficiari degli aiuti.
96. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro il recupero dal beneficiario di ogni aiuto indebitamente versato. In forza dell'articolo 16 del regolamento, la stessa norma si applica nel caso di aiuti attuati in modo abusivo. Inoltre, la spesa relativa a misure nazionali che incidono direttamente su misure comunitarie potrà essere esclusa dall'imputazione sul bilancio del FEAOG."

STATLIGT STÖD – SPANIEN**Stöd C 40/00 (ex NN 61/00) – Ytterligare omstrukturering av den spanska varvsindustrin****Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget**

(2002/C 21/03)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 28 november 2001 som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att förlänga det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ytterligare transaktioner mellan SEPI och Bazán samt AESA och Bazán för att bilda den nya gruppen IZAR.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på de åtgärder avseende vilka kommissionen förlänger förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för statligt stöd
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42.

Synpunkterna kommer att meddelas Spanien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skälen för begäran.

SAMMANFATTNING**1. Förfarande**

Genom en skrivelse av den 1 augusti 2000 underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget rörande stödet till ytterligare omstrukturering av statligt ägda skeppsvarv. I skrivelsen påminnes Spanien också om sin skyldighet att anmäla alla åtgärder gällande det eventuella samgåendet mellan den civila varvsgruppen Astilleros Españoles (AESA) och den militära varvsgruppen Bazán.

Med anledning av rapporter i medierna om att samgåendet ägt rum och mot bakgrund av att kommissionen inte informerats, begärde kommissionen i en skrivelse av den 21 februari 2001 till Spanien all relevant information om samgåendet. Spanien informerade om detaljerna i samgåendet i en skrivelse till kommissionen av den 24 september 2001.

2. Detaljerad beskrivning av åtgärderna

I augusti 1997 godkände kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1013/97⁽¹⁾ och som ett undantag en serie omstruktureringsstöd till de spanska offentligägda varven i syfte att åter göra dem lönsamma till i slutet av 1998. Inklusivt tidigare godkända stöd uppgick stödpaketet till 318 miljarder spanska pesetas (1,9 miljarder euro). När godkännandet gavs, hade rådet betonat att stödpaketets karaktär av stöd som beviljas en enda gång. Den spanska regeringen hade åtagit sig att

inte låta varven motta några ytterligare omstrukturings-, undsättnings-, förlustkompensations- eller privatiseringsstöd.

Kommissionen inledde föreliggande förfarande med avseende på den transaktion som innebar att det statliga holdingbolaget Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI) köpte de två varven Juliana och Cádiz och motorfabriken Manises, vart och ett som separata företag, från AESA till ett rapporterat pris av 60 miljoner euro. Kommissionen höll det för osannolikt att kapitalet skulle ge någon avkastning till följd av varvens ekonomiska svårigheter. Kommissionen hyste därför tvivel om huruvida SEPI:s agerande kunde betraktas som jämförbart med en privat investerare. Slutsatsen var att kommissionen hyste tvivel om huruvida det eventuellt alltför höga inköpspriset utgjorde ett kapitaltillskott till AESA och därmed ett stöd, och huruvida ett dylikt stöd skulle kunna vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Enligt den information som lämnats av Spanien som svar på kommissionens frågor under förfarandet beslöt det statliga holdingbolaget SEPI i september 2001 att föra samman alla offentligägda varv i Spanien i en enda grupp. Samgåendet ägde rum vid två stora transaktioner. I den ena transaktionen köpte den militära varvsgruppen Bazán två civila varv (Juliana och Cádiz) och en fartygsmotorfabrik (Manises) direkt från SEPI till ett symboliskt pris av 1 peseta för vart och ett av företagen. I den andra transaktionen köpte Bazán fyra andra civila varv (Astano, Puerta Real, Sestao och Sevilla) av SEPI:s dotterföretag AESA, även då till ett pris av 1 peseta per styck. Bazán bytte därefter namn till IZAR.

⁽¹⁾ EGT L 148, 6.6.1997, s. 1.

3. Bedömning av stödet

Kommissionen noterar att samgåendet mellan samtliga varven under hösten 2000 är nära kopplat till föreliggande förfarande. Alla företag som är inblandade i den transaktion som är föremål för förfarandet var också inblandade i det slutliga samgåendet. Kommissionen noterar vidare att transaktionerna ägde rum inom en period av några få månader och att priset för de aktuella företagen förändrades dramatiskt från en transaktion till en annan, även om försäljningspriset enligt Spanien i realiteten var 15 miljoner euro och inte 60 miljoner euro som anges ovan.

Kommissionen anser att transaktionerna som omfattas av förfarandet kan ses som det första steget i det samgående som följde. För att till fullo och på ett korrekt sätt bedöma eventuella inslag av statliga stödet till civila varv i de olika transaktionerna inom SEPI-gruppen anser kommissionen att förfarandet C 40/00 måste utvidgas till att omfatta alla transaktioner som ledde fram till samgåendet.

Vid de transaktioner som avsåg att bilda IZAR var Bazán auktoriserad att köpa alla sex statliga varv och en motorfabrik, som individuella bolag, till priset av 1 peseta för vart och ett av dem. Enligt statsstödsreglerna måste sådana transaktioner mellan offentligägda företag göras till marknadsvillkor. Kommissionen måste sålunda försäkra sig om att det låga pris Bazán betalade för varven och motorfabriken vid köpet från AESA och SEPI inte var så lågt så att det medför en ekonomisk fördel för den nya gruppen.

Kommissionen hyser sålunda tvivel om huruvida försäljningspriset på 1 peseta per varv och för motorfabriken var ett marknadspris och huruvida en ekonomisk fördel därför tillförts IZAR vid transaktionen. Eftersom ytterligare stöd inte är tillåtna till de offentligägda civila varven hyser kommissionen tvivel huruvida denna transaktion är förenlig med den gemensamma marknaden.

Kommissionen har därför beslutat att utvidga föreliggande förfarande till att omfatta de ytterligare transaktioner mellan SEPI och Bazán samt AESA och Bazán som syftade till att bilda den nya gruppen IZAR.

SKRIVELSEN

"La Comisión desea informar a España que tras haber examinado la información suministrada por sus autoridades sobre esta ayuda, ha decidido ampliar el procedimiento establecido en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE por lo que se refiere a las transacciones suplementarias entre SEPI y Bazán, y AESA y Bazán efectuadas para crear el nuevo grupo IZAR.

I. Procedimiento

1. Mediante carta de 1 de agosto de 2000, la Comisión notificó a España su decisión de incoar el procedimiento

establecido en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE relativo a la ayuda para una nueva reestructuración de los astilleros de propiedad estatal. En esta carta también se recordaba a España su obligación de notificar cualquier medida referente a la posible fusión entre el grupo civil Astilleros Españoles (AESA) y el grupo militar Bazán. Mediante carta de 18 de mayo de 2001 España respondió a la incoación del procedimiento.

2. Tras las informaciones aparecidas en los medios de comunicación en el sentido de que la fusión había tenido lugar, y dado que no se había informado a la Comisión, ésta, mediante carta de 21 de febrero de 2001, pidió a España toda la información pertinente sobre la fusión. Al no haberse recibido ninguna respuesta, la Comisión envió un recordatorio a España mediante carta de 30 de julio de 2001. España, en una carta dirigida a la Comisión el 24 de septiembre del 2001, informó sobre los detalles de la fusión.

II. Razones para incoar el procedimiento formal de investigación

3. En agosto de 1997, de conformidad con el Reglamento (CE) n° 1013/97 del Consejo ⁽²⁾, la Comisión aprobó excepcionalmente un paquete de ayudas de reestructuración para que los astilleros públicos españoles volvieran a ser viables a finales de 1998. Incluidas las ayudas aprobadas previamente, el paquete total ascendía a 318 000 millones de pesetas españolas (1 900 millones de euros). Como contrapartida de la ayuda se exigía una reducción de capacidad de producción en los astilleros de propiedad estatal, que quedaba establecida en 210 000 cgrt durante un período de diez años.
4. Al dar su acuerdo, el Consejo subrayó el carácter único y definitivo del paquete de ayuda. El Gobierno español garantizó que los astilleros no recibirían ninguna otra ayuda a efectos de reestructuración, salvamento, compensación de pérdidas o privatización. Esto se reflejó en las condiciones fijadas en la decisión de la Comisión que aprobó la ayuda. También se subrayó en el primer guión del segundo párrafo del apartado 1 del artículo 5 del Reglamento (CE) n° 1540/98 del Consejo ⁽³⁾ sobre ayudas a la construcción naval (en lo sucesivo denominado «el Reglamento»). Esta disposición específica que no puede concederse ninguna ayuda de salvamento o reestructuración a una empresa a la que se haya concedido una ayuda en aplicación del Reglamento (CE) n° 1013/97.
5. Se constata que el plan de reestructuración aprobado no pudo lograr su principal objetivo de restaurar la viabilidad de los astilleros para finales de 1998, ya que éstos registraron pérdidas (después de impuestos) de alrededor de 114 millones de euros en 1999.

⁽²⁾ DO L 148 de 6.6.1997, p. 1.

⁽³⁾ DO L 202 de 18.7.1998, p. 1.

6. La Comisión observa que el actual procedimiento se incoó con respecto a la transacción por la que la sociedad de cartera del Estado «Sociedad Estatal de Participaciones Industriales» (SEPI) compró a AESA los dos astilleros de Juliana y Cádiz y la fábrica de motores de Manises, como empresas separadas, por un precio comunicado de 60 millones de euros. La Comisión consideró que era poco probable que el capital recibiera remuneración alguna debido a las dificultades financieras de los astilleros y, por lo tanto, tenía dudas en cuanto a si el comportamiento de la SEPI podría considerarse comparable al de un inversor privado. Así pues concluyó que no veía claro si el precio de compra, posiblemente demasiado alto, constituía una aportación de capital a AESA y por ello una ayuda, y si tal ayuda sería compatible con el mercado común.

III. Comentarios de las partes interesadas

7. El 18 de diciembre de 2000 la Comisión recibió comentarios sobre la incoación del procedimiento procedentes del Gobierno de Dinamarca en el sentido de que la transacción entre AESA y la SEPI debía ser considerada como una aportación ilegal de capital que violaría el paquete de ayuda decidido en 1997 para AESA. Por lo tanto Dinamarca apoya la decisión de la Comisión de incoar el procedimiento.
8. Dinamarca, además, alega que puesto que Bazán recibió ayuda en 1998 a condición de que abandonara la construcción naval comercial, la toma de posesión por Bazán de varios astilleros civiles violaría esa condición. Finalmente, Dinamarca afirma que los astilleros daneses han sufrido la competencia de los astilleros españoles, que han recibido ayuda estatal. Estos comentarios se enviaron a España por carta el 14 de febrero de 2001.

IV. Comentarios de España

9. En sus comentarios sobre la incoación del procedimiento, España aclaró que la suma pagada por la SEPI a AESA por los dos astilleros y la fábrica de motores era considerablemente más baja que la citada en la decisión de la Comisión por la que se incoó el procedimiento. De hecho, el precio fue de unos 15 millones de euros, en vez de 60 millones, tal como se recoge en la Decisión.
10. España alega que la transacción se realizó para preparar la privatización de las tres empresas, y puesto que la SEPI es especialista en privatizaciones, era necesario transferir las tres empresas a la SEPI. Sin embargo, muy pronto se descubrió que no podía encontrarse ningún comprador interesado. Ésta sería la razón de la transferencia subsiguiente de los astilleros a Bazán.
11. Puesto que el propósito de la transacción era preparar a las tres empresas para la privatización, España considera que la SEPI no necesitaba actuar como un operador económico cuando compró las empresas sino que solamente debía pagar un precio razonable, y en tales circunstancias el valor contable parecía la solución óptima.
12. España reaccionó a los comentarios daneses en una carta a la Comisión de 14 de marzo de 2001 en la que consideraba que los comentarios sobre la ayuda a Bazán no son pertinentes a efectos del procedimiento y por lo tanto serían irrelevantes. España negó además las alegaciones

de que las transacciones entre AESA y la SEPI constituyeron una ayuda pues no supusieron ningún flujo injustificado de fondos. Finalmente, España añadía que los problemas de los astilleros daneses no son debidos a la competencia de los astilleros españoles sino a la competencia desleal de Corea.

V. Descripción de las nuevas transacciones

13. Según la información proporcionada por España como respuesta a las cuestiones de la Comisión durante el procedimiento, la SEPI decidió, en septiembre de 2000, combinar todos los astilleros españoles de propiedad estatal en un grupo. La fusión tuvo lugar a través de dos operaciones principales. En una de ellas el grupo militar de construcción naval Bazán compró dos astilleros civiles (Juliana y Cádiz) y una fábrica de motores para barcos (Manises) directamente a la SEPI por el precio simbólico de 1 peseta española cada uno. En la otra operación Bazán compró otros cuatro astilleros civiles (Astano, Puerto Real, Sestao y Sevilla) a AESA, subsidiaria de la SEPI, también por 1 peseta española cada uno. Entonces Bazán cambió su nombre por el de IZAR.
14. España alega que este precio era razonable dadas la situación económica y las perspectivas de futuro de los astilleros. También añade que al tratarse de una transacción dentro del grupo SEPI, no implicó recursos estatales y por lo tanto no pueden aplicarse los artículos 87 y 88.
15. Como argumento defensivo para el caso de que la Comisión considerara el precio demasiado bajo y por lo tanto constitutivo de ayuda a Bazán/IZAR, España hace referencia a una Decisión de la Comisión de 27 de julio de 1994 en la que se afirma que aunque el precio pagado por la transferencia de una fábrica de automóviles entre dos entidades de la Treuhand era probablemente demasiado bajo, la Comisión consideró que esto era irrelevante puesto que se trataba de una transacción interna de la Treuhand.
16. Como argumento defensivo suplementario, en caso de que la Comisión considerara la transacción como una ayuda a Bazán, España alega que tal ayuda quedaría fuera de las normas sobre ayuda estatal, de conformidad con el artículo 296, puesto que Bazán era una empresa militar en el momento de la transacción.

VI. Evaluación

17. La Comisión observa que la fusión de todos los astilleros en el otoño de 2000 está íntimamente ligada al actual procedimiento porque las empresas implicadas en la transacción sujeta al procedimiento también participaron en la fusión final. La Comisión observa, además, que las transacciones tuvieron lugar en un lapso de tiempo de algunos meses y que el precio de las empresas concernidas cambió radicalmente de una transacción a otra.
18. La Comisión opina que las transacciones incluidas en el procedimiento pueden considerarse como el primer paso en la posterior operación de fusión. Para evaluar completa y correctamente la posible ayuda estatal a los astilleros civiles contenida en las diversas transacciones dentro del grupo SEPI, la Comisión opina que debe ampliarse el procedimiento abierto C 40/00 para incluir todas las transacciones que llevaron a la fusión.

19. En las transacciones para crear IZAR, Bazán fue autorizado a comprar los seis astilleros públicos y una fábrica de motores, como empresas individuales, por un precio de 1 peseta española cada uno. Según las normas sobre ayuda estatal, tales transacciones entre empresas públicas deben hacerse en condiciones de mercado. Por ello la Comisión debe asegurarse de que el bajo precio pagado por Bazán por los astilleros y la fábrica comprados a AESA y la SEPI no era tan bajo como para conferir una ventaja económica al nuevo grupo.
20. España afirma que el valor era tan bajo debido a los malos resultados económicos de los astilleros civiles. Sin embargo, España alegó en su respuesta a la incoación del procedimiento que, sólo algunos meses antes, el precio correcto de los dos astilleros y de la fábrica de motores era el valor contable, y por lo tanto considerablemente más alto. Además, un indicio de que los astilleros podrían valer más que el precio simbólico es el hecho de que España consiguió privatizar un astillero, Astander, en el año 2000 por un precio de venta, obviamente modesto, de 1,8 millones de euros.
21. Por ello la Comisión tiene dudas sobre si el precio de venta de 1 peseta española por astillero y por la fábrica de motores era un precio de mercado, y si por lo tanto IZAR ha obtenido una ventaja económica con la transacción. Puesto que no se permiten más ayudas a los astilleros civiles públicos, la Comisión no ve con claridad si esta transacción es compatible con el mercado común.
22. Según lo mencionado anteriormente, España afirma que todas las transacciones se hicieron dentro del grupo SEPI y por lo tanto sin recurrir a recursos estatales, por lo que las transacciones no pueden constituir una ayuda estatal. España también hace referencia a una Decisión de la Comisión, de 27 de julio de 1994, referente a la ayuda concedida al grupo Volkswagen para inversiones en los nuevos Länder alemanes ⁽⁴⁾.
23. La Comisión observa que según lo explicado en el documento remitido a los Estados miembros sobre la aplicación de los artículos 87 y 88 del Tratado CE a las sociedades de cartera de los poderes públicos, el suministro de capital a una empresa pública debe tener lugar bajo condiciones de mercado para excluir la existencia de ayuda estatal. En los sectores que sufren un exceso de capacidad estructural, como la construcción naval, hay que analizar estrictamente la existencia de condiciones de mercado en el contexto de una transacción específica. Con arreglo a la letra e) del artículo 1 del Reglamento, la ayuda incluye la concedida por las colectividades regionales y locales o por otros organismos públicos y cualesquiera otros elementos de ayuda incluidos en las medidas de financiación adoptadas directa o indirectamente por los Estados miembros con respecto a las empresas de construcción, reparación y transformación navales, que no pueden considerarse verdadera aportación de capital de riesgo a una sociedad según las prácticas normales de inversión.
24. Por lo que se refiere a la Decisión de la Comisión sobre la ayuda concedida a Volkswagen, la Comisión observa que se trataba de un caso de ayuda de reestructuración en el contexto de la privatización de antiguas empresas de Alemania Oriental. El valor de la fábrica de automóviles comprada por una empresa a riesgo compartido THA-Volkswagen se examinó detalladamente en la decisión en el contexto de su posterior transferencia a Volkswagen AG, que se hizo cargo de las operaciones como inversor privado de conformidad con un plan de reestructuración presentado. Por lo tanto, la posible existencia de ayuda en el precio de venta de la fábrica al beneficiario final, Volkswagen AG, se investigó en la decisión. Al ampliar el actual procedimiento a las transacciones suplementarias llevadas a cabo para crear el nuevo grupo IZAR, la Comisión sigue el mismo planteamiento. El propósito de la investigación de la Comisión es descubrir si el valor de los astilleros transferidos corresponde al precio pagado por ellos por el destinatario final de los astilleros, el recientemente creado IZAR.
25. Por lo que se refiere a la referencia de España al artículo 296, la Comisión observa que los astilleros sujetos tanto al actual procedimiento como a la extensión del mismo, son astilleros civiles que solamente trabajan en la construcción naval civil. Según la información proporcionada por España, los astilleros son empresas separadas y continuarán con la construcción naval civil bajo la propiedad de IZAR. El hecho de que las acciones de los astilleros sean propiedad de una empresa que también posee acciones de empresas de construcción naval no modifica el hecho de que solamente las transacciones referentes a los astilleros civiles y más precisamente el establecimiento del precio correcto al cual estos astilleros se vendieron, están sujetas al presente procedimiento.

VII. Conclusión

26. Habida cuenta de las consideraciones anteriores, la Comisión ha decidido ampliar el procedimiento fijado en el apartado 2 del artículo 88 del Tratado CE, con arreglo a los artículos 6 y 16 del Reglamento (CE) nº 659/1999 del Consejo, por lo que se refiere a las transacciones suplementarias entre la SEPI y Bazán y AESA y Bazán para crear el nuevo grupo IZAR. La razón es que la Comisión tiene dudas sobre si el precio de venta de 1 peseta española por astillero y por la fábrica de motores era un precio de mercado y si, por lo tanto, se ha conferido a IZAR, gracias a la transacción, una ventaja económica que constituiría una ayuda estatal.
27. La Comisión pide a España que presente sus comentarios y facilite toda la información que pueda ayudar a evaluar el elemento de ayuda de las transacciones, en el plazo de un mes desde la fecha de recepción de la presente carta. La Comisión desea que sus autoridades envíen inmediatamente una copia de la presente carta al beneficiario potencial de la ayuda.
28. La Comisión recuerda a España que el apartado 3 del artículo 88 del Tratado CE tiene efecto suspensivo y llama su atención sobre el artículo 14 del Reglamento (CE) nº 659/1999, que establece que puede exigirse al beneficiario la devolución de cualquier ayuda ilegal recibida."

⁽⁴⁾ DO L 385 de 31.12.1994, p. 1.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget**Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar**

(2002/C 21/04)

Datum för antagande av beslutet: 17.10.2001**Medlemsstat:** Tyskland (Niedersachsen)**Stöd nr:** N 596/01**Benämning:** Stöd för destruering av specificerat riskmaterial**Syfte:** Ersättning för extra kostnader för bortskaffande av specificerat riskmaterial. Förslag om ett stöd till företag för animalieproduktion, vilket skall ersätta destruktionsföretagens avgifter för bortskaffande av specificerat riskmaterial från boskap, får och getter. Ersättningen kommer att betalas ut genom *Niedersächsische Tierseuchenkasse* (Niedersachsens epizootifond)**Rättslig grund:** Verwaltungsvereinbarung zwischen dem Land Niedersachsen, vertreten durch den Minister für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten und der Niedersächsischen Tierseuchenkasse, vertreten durch den Vorsitzenden des Vorstandes, über die Finanzierung der Kosten der Beseitigung von spezifiziertem Risikomaterial (SRM)**Budget:** 7 158 086,34 euro**Stödnivå eller stödbelopp:** Ersättningsbeloppen är 50 % för får och boskap och 100 % för getter**Varaktighet:** Till och med den 31 december 2001

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids**Datum för antagande av beslutet:** 17.10.2001**Medlemsstat:** Belgien (Flandern)**Stöd nr:** N 786/2000**Benämning:** Särskilda åtgärder inom trädgårdsnäringen**Syfte:** Hjälpa växthusodlare i finansiella svårigheter (särskilt till följd av höga energipriser) att få bukt med svårigheterna. Åtgärderna kommer att beröra växthusodlare som är i finansiella svårigheter. Två tredjedelar av omsättningen i företagen måste erhållas från produktionen i uppvärmda växthus. Vidare måste de berörda företagen bevisa att minst 20 % (25 % för odlare av grönsaker under glas) av arbetskostnaderna beror på energikostnader under perioden 1997–1999. Stödbeloppet varierar beroende på de finansiella svårigheterna och på omstruktureringsplanen och utgörs av ett delvis (50 %) garanterat, subventionerat lån**Rättslig grund:**

Omzendbrief nr. 27 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap: Speciale maatregelen voor de glasgroente- en glasteeltbedrijven ingevolge hoge brandstofprijzen

Circulaire n° 27 du ministère de la Communauté flamande: mesures spéciales en faveur des exploitations d'horticulture et de culture de légumes sous serre en raison des prix élevés des combustibles

Budget: Högst 56 100 000 belgiska franc (1 400 000 euro), nationellt finansierat**Stödnivå eller stödbelopp:** Varierande. Det maximala stödbeloppet för ett typiskt odlingsföretag på 10 000 m² kommer att vara 1 375 000 belgiska franc (34 085,36 euro)**Varaktighet:** Ansökningar måste lämnas in före den 31 januari 2001. Krediten kommer att gälla som längst ett år

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag

(2002/C 21/05)

(Text av betydelse för EES)

Stöd nr: XS/01/2001

Medlemsstat: Tyskland

Region: Delstaten Niedersachsen – Landkreis Aurich

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Riktlinjer för stöd produktiva investeringar i individuella små och medelstora företag i Landkreis Aurich

Rättslig grund: § 108 der Niedersächsischen Landkreisordnung (NLO) in der Fassung vom 22.8.1996 (Niedersächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt, S. 365) i. V. mit § 65 der Niedersächsischen Gemeindeordnung (NGO) in der Fassung vom 22.8.1996 (Niedersächsisches Gesetz- und Verordnungsblatt, S. 382)

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: 200 000 euro

Högsta tillåtna stödnivå: Stödet uppgår

— för små företag till högst 15 % och

— för medelstora företag till högst 7,5 %

av de stödberättigande investeringsutgifterna. Stödet kan maximalt uppgå till 7 500 euro

Kumuleringsregeln kommer att följas

Datum för genomförande: Fr.o.m. den 1 juni 2001

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: 1 juni 2001–31 december 2006, med en anpassningsfrist till den 30 juni 2007

Stödets syfte: Stödet skall gynna små och medelstora företags konkurrensförmåga och anpassningsförmåga i Landkreis Aurich och ge incitament till att skapa och bibehålla arbetstillfällen och därigenom uppnå strukturförbättrande effekter.

Förordningen omfattar inte undsättnings- och omstrukturingsstöd till företag i svårigheter (i den mening som avses i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 288, 9.10.1999))

Följande investeringsprojekt kan få stöd:

— Etablering av en anläggning

Genom investeringen måste minst en heltidsfastanställning skapas

— Utvidgning av företagsanläggningen

Antalet varaktiga arbetsplatser måste ligga 15 % över det antal som fanns då investeringen inleddes

De arbetsplatser som tillkommer genom stödet måste finnas kvar i minst fem år.

Stödet beviljas i form av investeringsbidrag

Stödberättigande är alla materiella investeringar (byggnader, maskiner, utrustning) och immateriella investeringar (förvärv av teknik som rättigheter, licenser, patent)

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Ansökningar kan göras av små företag inom industri, hantverk, handel, hotell-, tjänste- och kommunikationssektorerna (inte investeringar i kommunikations- och transportmedel). Stöd till företag i känsliga sektor är uteslutna

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Landkreis Aurich
Amt für Wirtschaftsförderung
Fischteichweg 7-13
D-26603 Aurich

Övriga upplysningar:

Herr Bakenhus
Tfn (49-41) 165 61
Fax (49-41) 164 52
E-post: bakenhus@ostfriesland.de

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning

(2002/C 21/06)

(Text av betydelse för EES)

Stöd nr: XT/10/2001

Medlemsstat: Irland

Region: Alla regioner – Border, Midland and Western Region (BMW) och Southern and Eastern Region (S & E)

Namnet på stödordningen eller namnet på det företag som tar emot det enskilda stödet: Åtgärd för att främja kvinnors jämställdhet

Rättslig grund: The measure is located in the social inclusion and childcare subprogramme of the regional operational programmes of the National Development Plan 2000-2006. The funding is provided at subhead S 1 of vote 19 (Department of Justice, Equality and Law Reform) of government financial estimates

Stödordningens beräknade utgifter per år eller totalt belopp som beviljats företaget som enskilt stöd: De totala anslagen för åtgärden under perioden 2000–2006 är 29,5 miljoner euro, varav 21,7 miljoner euro har tilldelats S & E-regionen och 7,8 miljoner euro BMW-regionen. Det föreslås att projektansökningar stöds genom bidrag.

I S & E-regionen beräknas det att mindre än 5 miljoner euro kommer att beviljas för initiativ som omfattar bidrag till enskilda företag, motsvarande en årlig utgift på 800 000 euro. I BMW-regionen uppskattas det att mindre än 2 miljoner euro kommer att beviljas för initiativ som omfattar bidrag till enskilda företag, motsvarande en årlig utgift på 300 000 euro.

Högsta tillåtna stödnivå: Åtgärden omfattar inte särskilda utbildningsåtgärder. Den utbildning som finansieras genom åtgärden kommer att vara av allmän art och erkännas inom ramen för ett nationellt behörighetssystem (National Qualifications Framework)

Följande stödsatser kommer att tillämpas:

- S & E – högst 55 % för stora företag och högst 75 % för små och medelstora företag
- BMW – högst 60 % för stora företag och högst 80 % för små och medelstora företag

Datum för genomförande: Stöd kan beviljas fr.o.m. den 1 april 2001

Stödordningens eller det enskilda stödets varaktighet: Stöd kan beviljas t.o.m. den 31 december 2006

Stödets syfte: Syftet med åtgärden är att skapa en större jämställdhet för kvinnor, bland annat på arbetsmarknaden. Följande initiativ kommer att finansieras genom åtgärden:

- Kontroll av att jämställdhetsaspekten beaktas i personalpolitiken
- Utvecklande av en familjevänlig sysselsättningspolitik
- Vidareutbildning och omskolning av kvinnliga anställda
- Främjande av karriärutveckling och företaganda hos kvinnor

Särskild vikt kommer att fästas vid att lösa problemet med vertikal och horisontell könsuppdelning på arbetsmarknaden genom att öka medvetenheten om jämställdhetsfrågor, ge kvinnor färdigheter som är relevanta på arbetsmarknaden och utforma en politik där jämställdhetsaspekterna beaktas

Sektor(er) av ekonomin som berörs: Alla sektorer. Alla organisationer som är intresserade av att arbeta för jämställdhet för kvinnor kan beviljas stöd. Projekten kommer att väljas ut efter en ansökningsomgång

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Department of Justice Equality and Law Reform
43-49 Mespil Road
Dublin 4
Irland

Övriga upplysningar: Det förväntas att största delen av den verksamhet som finansieras genom åtgärden inte kommer att påverka statsstödsreglerna. Hit hör även följande initiativ:

- Innovativa projekt för missgynnade kvinnor och kvinnor över 50 år
- Främjande av en jämn könsfördelning på beslutsfattandnivå (dvs. det icke-sysselsättningsrelaterade området)
- Forskning samt utbildning och omskolning av arbetslösa kvinnor

Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform ⁽¹⁾

(2002/C 21/07)

(Text av betydelse för EES)

(Offentliggörande av beteckningar och referensnummer på Europeiska harmoniserade standarder enligt direktivet)

ESO ⁽¹⁾	Referensnummer	Beteckning på harmoniserade standarder
CEN	EN 161:2001	Gasapparater och gaseldade brännare – Automatiska avstängningsventiler
CEN	EN 416-1:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Gaseldade strålningsvärmare (ej lysande) med en brännare för montering vid tak för industribruk – Del 1: Säkerhet
CEN	EN 419-1:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Gaseldade strålningsvärmare (lysande) för montering vid tak för andra ändamål än industribruk – Del 1: Säkerhet
CEN	EN 483:1999/ A2:2001	Gaseldade pannor – Typ C pannor med nominell effekttillförsel ej överstigande 70 kW
CEN	EN 621:1998/ A1:2001	Varmluftsggregat, max 300 kW, för andra ändamål än bostäder, utan rökgasfläkt
CEN	EN 777-1:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Gaseldade strålningsvärmare med flera brännare för montering vid tak för andra ändamål än bostäder – Del 1: System D – Säkerhet
CEN	EN 777-2:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Gaseldade strålningsvärmare med flera brännare för montering vid tak för andra ändamål än bostäder – Del 2: System E – Säkerhet
CEN	EN 777-3:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Gaseldade strålningsvärmare med flera brännare för montering vid tak, för andra ändamål än hushållsbruk – Del 3: System F – Säkerhet
CEN	EN 777-4:1999/ A2:2001	Gasutrustningar – Högmonterade svartstrålare med flera brännare för andra ändamål än hushållsbruk – Del 4: System H – Säkerhet
CEN	EN 778:1998/ A1:2001	Gasutrustningar – Varmluftsggregat för bostadsuppvärmning, max 70 kW, utan rökgasfläkt
CEN	EN 1020:1997/ A1:2001	Gasutrustning – Varmluftsggregat, max 300 kW, för andra ändamål än bostäder, med rökgasfläkt
CEN	EN 1319:1998/ A1:2001	Gasutrustningar – Gaseldade varmluftsggregat med tvångscirkulation för bostadsuppvärmning med fläktbrännare max 70 kW
CEN	EN 1643:2000	Gasutrustning – Övervakningssystem för automatiska stängventiler för gasbrännare och gastillbehör
CEN	EN 12669:2000	Gaseldade varmluftsfäktar för jordbruk och som tillsatsvärme samt krav för användning i växthus

⁽¹⁾ ESO: Europeiskt standardiseringsorgan

— CEN: Rue de Stassart/Stassartstraat 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— Cenelec: Rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

ANM:

— Information om var standarderna finns tillgängliga kan erhållas från de europeiska organisationerna för standardisering eller de nationella standardiseringsorgan ⁽²⁾ som finns på den lista som bifogas Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG ⁽³⁾, ändrad genom direktiv 98/48/EG ⁽⁴⁾.

— Offentliggörandet av referensnummer i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innebär inte att standarderna finns tillgängliga på alla gemenskapens språk.

— Ytterligare harmoniserade standarder för förbränning av bränslen i gasform har offentliggjorts i tidigare upplagor av *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. En fullständig ajourförd förteckning återfinns på Europa-servern på Internet:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/reflist/appligas.html>

⁽¹⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 15.

⁽²⁾ <http://www.cenorm.be/aboutcen/whatis/membership/members.htm>

⁽³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 18.

Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2002/C 21/08)

Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ⁽¹⁾ för de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina (nedan kallat det berörda landet), har kommissionen mottagit en begäran om översyn enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽²⁾ (nedan kallad grundförordningen), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000 ⁽³⁾.

1. Begäran om översyn

Begäran ingavs den 24 oktober 2001 av två tillverkare i gemenskapen, Koloman Handler AG och Krause Ringbuchtechnik GmbH (nedan kallade de klagande), som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 80 %, av tillverkningen av ringpärmsmekanismer i gemenskapen. Denna begäran omfattade inte det andra landet som nämndes i tillkännagivandet om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut, Malaysia.

2. Produkt

Den produkt som berörs är ringpärmsmekanismer med ursprung i Kina. De består av två rektangulära stålplattor eller ståltrådar på vilka åtminstone fyra halvringar gjorda av ståltråd är fastsatta, och är sammanhållna av ett stålomslag. De kan öppnas antingen genom att man drar isär halvringarna eller med hjälp av en liten utlösningmekanism i stål som är fastsatt på ringpärmsmekanismen (nedan kallad den berörda produkten). Ringpärmsmekanismerna klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 8305 10 00. Detta KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Gällande åtgärder

De åtgärder som för närvarande är i kraft beträffande den berörda produkten är en slutgiltig antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 119/97 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2100/2000 ⁽⁵⁾.

4. Grund för översynen

Till grund för begäran anförs påståendet att det är sannolikt att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna uppehålls att gälla.

Den sökande har med hänsyn till bestämmelserna i artikel 2.7 i grundförordningen fastställt normalvärdet för Kina på grundval av priset i ett lämpligt land med marknadsekonomi. Landet i fråga anges i punkt 5.1 c i detta tillkännagivande. Påståendet om fortsatt dumpning grundas på en jämförelse mellan normalvärdet – fastställt i enlighet med vad som anges ovan – och exportpriset för den berörda produkten vid försäljning till gemenskapen.

Av jämförelsen framgår att den beräknade dumpningsmarginalen är betydande.

Den sökande har lagt fram bevisning till stöd för att avsevärda kvantiteter av den berörda produkten fortsatt importeras från Kina till gemenskapen.

Det faktum att kinesisk import har fortsatt att tränga in på gemenskapsmarknaden i avsevärda kvantiteter och till dumpade priser under den tid då åtgärderna tillämpats innebär att dumpningen sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

Under den tid då åtgärderna tillämpats har vidare, påpekar sökanden, de kinesiska exportörerna och tillverkarna av den berörda produkten undergrävt de gällande åtgärderna genom absorption, vilket fastställts i rådets förordning (EG) nr 2100/2000.

När det gäller skadeaspekten gör sökanden gällande att de avsevärda importkvantiteter av den berörda produkten som trots de gällande antidumpningsåtgärderna tränger in på marknaden har bidragit till att gemenskapsindustrin försvagats, vilket framgår av att den har fortsatt att tappa marknadsandelar. Detta har i sin tur fått betydande negativa effekter för det gemenskapsindustrins allmänna resultat och finansiella situation. Om åtgärderna upphävs och importen till dumpade priser fortsätter i oförändrad eller ökad omfattning, skulle detta med största sannolikhet resultera i att gemenskapsindustrins tillstånd försämrades ytterligare.

5. Förfarande

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att bevisningen är tillräcklig för att motivera att en översyn vid giltighetstidens utgång inleds och påbörjar därför en översyn enligt artikel 11.2 i grundförordningen.

5.1 Förfarande för fastställande av sannolikheten för dumpning och skada

Genom undersökningen kommer det att avgöras om det är sannolikt eller osannolikt att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

a) Frågeformulär

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till gemenskapsindustrin och till alla intresseorganisationer för tillverkare i gemenskapen, till exportörerna och tillverkarna i Kina och till alla deras intresseorganisationer, till importörerna, till alla intresseorganisationer för importörer som nämns i begäran eller som var samarbetsvilliga i den undersökning som ledde till de åtgärder som är föremål för denna översyn samt till myndigheterna i det berörda exportlandet.

⁽¹⁾ EGT C 122, 25.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 24.1.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 250, 5.10.2000, s. 1.

Alla parter bör i alla händelser omgående kontakta kommissionen för att ta reda på om de nämns i klagomålet och vid behov begära ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a i i tillkännagivandet, eftersom alla berörda parter omfattas av den tidsfrist som anges i punkt 6 a ii.

b) *Insamling av uppgifter; utfrågningar*

Alla berörda parter uppmanas att framföra sina synpunkter och att lämna uppgifter utöver svaren på frågeformulären samt att framlägga bevisning till stöd för dessa. Dessa uppgifter och denna bevisning skall ha inkommit till kommissionen inom den tid som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande.

Kommissionen kan höra berörda parter, om de lämnar en begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem. Denna begäran måste göras inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a iii i detta tillkännagivande.

c) *Val av land med marknadsekonomi*

Kommissionen planerar att använda Indien som tredje land med marknadsekonomi för fastställande, i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen, av normalvärdet för Kina. Berörda parter uppmanas att lämna synpunkter på lämpligheten av detta val inom den tidsfrist som anges i punkt 6 b i detta tillkännagivande.

5.2 Förfarande för bedömning av gemenskapens intresse

I enlighet med artikel 21 i grundförordningen kommer det, ifall det bekräftas att dumpningen och skadan sannolikt skulle fortsätta eller återkomma, att fattas ett beslut om huruvida det skulle strida mot gemenskapens intresse att bibehålla antidumpningsåtgärderna eller inte. I detta syfte får gemenskapsindustrin, importörer, deras intresseorganisationer, representativa användare och representativa konsumentorganisationer, förutsatt att de kan visa att det finns ett objektiva samband mellan deras verksamhet och den berörda produkten, ge sig till känna, lämna uppgifter till kommissionen och begära att bli hörda inom den allmänna tidsfrist som anges i punkterna 6 a ii och 6 a iii i detta tillkännagivande. Det bör noteras att de uppgifter som lämnas enligt artikel 21 endast kommer att beaktas om de åtföljs av styrkande handlingar när de lämnas.

6. Tidsfrister

a) *Allmänna tidsfrister*

i) För att begära ett frågeformulär

Alla berörda parter som inte var samarbetsvilliga i den undersökning som ledde till de åtgärder som är föremål för denna översyn bör snarast möjligt, dock inte senare än 15 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, begära ett frågeformulär.

ii) För att ge sig till känna eller lämna in besvarade frågeformulär eller andra uppgifter

Om de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och framföra sina synpunkter samt skicka in besvarade frågeformulär eller andra uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det bör noteras att de flesta av de processuella rättigheter som anges i grundförordningen endast är tillämpliga om parterna ger sig till känna inom den nämnda tidsfristen.

iii) För att begära att bli hörd

Alla berörda parter kan också inom samma tidsfrist på 40 dagar begära att bli hörda av kommissionen.

b) *Särskild tidsfrist för val av land med marknadsekonomi*

Parterna i undersökningen kan vilja lämna synpunkter på lämpligheten av att, i enlighet med vad som framgår av punkt 5.1 c i detta tillkännagivande, välja Indien som ett land med marknadsekonomi för fastställande av normalvärdet för Kina. Dessa synpunkter skall ha inkommit till kommissionen inom tio dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

7. Skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens

Alla inlagor eller framställningar från de berörda parterna måste inges skriftligen (inte i elektroniskt format, såvida inte annat anges) och innehålla den berörda partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer samt fax- eller telexnummer.

Kommissionens postadress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B och C
TERV – 0/13
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex: COMEU B 21877.

8. Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom utsatt tid eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande upplysningar skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar

(2002/C 21/09)

Genom detta offentliggörande tillgodoses den rätt till invändningar som fastställs genom artikel 7 i ovan nämnda förordning. Alla invändningar mot ansökan skall göras genom den behöriga myndigheten i medlemsstaten inom sex månader efter detta offentliggörande, som sker av de motiv som anges nedan, särskilt punkt 4.6, genom vilka ansökan bedöms kunna godtas enligt förordning (EEG) nr 2081/92.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

REGISTRERINGSANSÖKAN: Artikel 5

SUB () SGB (x)

Nationellt registreringsnummer: 83/98

1. Behörig myndighet i medlemsstaten

Namn: Direcção-Geral do Desenvolvimento Rural

Adress: Av. Defensores de Chaves, n.º 6, P-1049 – 063 Lisboa

Tfn: (351) 21 318 43 00

Fax: (351) 21 352 13 46.

2. Ansökande grupp

2.1 Namn: Agrupamento de produtores de carne bovino cruzado dos Lameiros do Bamoso

2.2 Adress: Rua General Humberto Delgado, P-5470 Montalegre

2.3 Sammansättning: Producent/förädlare (x) annat ()

3. Produkttyp: Färskt kött och slaktbiprodukter. Klass 1.1

4. Produktspecifikation

(Sammanfattning av kraven i artikel 4.2)

4.1 **Namn:** Carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso.

4.2 **Beskrivning:** Produkten består av kött från slaktroppar av nötkreatur som fötts upp extensivt med ett traditionellt system, nämligen på våtmarker – *lameiros* – i Barroso. Alltefter kön och ålder skiljer man vid slakt på tre kategorier av *Carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso*: Vitela (han- och hondjur slaktade vid högst åtta månaders ålder), Novilho (han- och hondjur slaktade vid nio månaders till två års ålder) och Vaca (djur äldre än två år eller kvigor som kalvat). Vitela-slaktroppar (vikt högst 180 kg) har rosa till klarröd muskelmassa och vitt till benvitt fett. Köttet är mycket saftigt och ytterst mört, med en mycket karakteristisk smak som beror på produktionssätt och utfodring. Beroende på produktionssätt indelas Vitela-slaktroppar i kategorierna R, O eller P i klassificeringsskalan EUROP för slaktroppar av nötkreatur (förordning (EEG) nr 1026/91), där den vanligaste är klass O. Slaktropparnas fettkaraktär gör att de ofta klassificeras som klass 2 på skalan. Novilho-slaktroppar (vikt över 180 kg) har klarröd muskelmassa och vitt till benvitt fett, mycket saftigt och mört kött och en mycket karakteristisk smak som beror på produktionssätt och utfodring. Beroende på produktionssätt indelas slaktropparna i kategorierna R, O eller P i klassificeringsskalan EUROP för slaktroppar av nötkreatur, där klasserna R och O är vanligast. Slaktropparnas fettkaraktär gör att de ofta klassificeras som klass 2 eller 3 på skalan. Vaca-slaktroppar (vikt över 180 kg) har mörkröd muskelmassa och benvitt fett samt saftigt, mört och mycket smakrikt kött. Beroende på produktionssätt indelas slaktropparna i kategorierna R, O eller P i klassificeringsskalan EUROP för slaktroppar av nötkreatur, där den vanligaste är klass O. Slaktropparnas fettkaraktär gör att de ofta klassificeras som klass 2 eller 3 på skalan.

- 4.3 **Geografiskt område:** *Carne de Bovino Cruzado dos lameiros do Barroso* produceras av nötkreatur som föds, föds upp och slaktas i ett geografiskt område som begränsas av kommunerna Montalegre, Boticas och Chaves.
- 4.4 **Bevis på ursprung:** Den geografiska beteckningen får bara användas för slaktkroppar av djur, födda och uppfödda på jordbruksanläggningar som i allt större utsträckning skall ligga inom det geografiska produktionsområdet. Dessa skall ha ett uppdaterat system för registrering och identifiering av avelsdjur samt kalvar och uppdaterat register över avelsdjurens utveckling. De skall också följa samtliga regler om djurens utfodring och hälsa samt omfattas av kontroll och certifiering enligt dokumentet "Regras de Controlo e Certificação da carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso" (regler för kontroll och certifiering av kött av korsade nötkreatur från våtmarker i Barroso).
- 4.5 **Framställningsmetod:** Slaktkropparna erhålls genom slakt och styckning av nötkreatur, traditionellt korsade, födda, uppfödda och slaktade i det geografiska området. I syfte att förbättra produktionsvillkoren och bevara den traditionella kreatursuppfödningen bedrivs aveln så att till maj 2004 en av föräldrarna skall vara förtecknad i stamboken för en inhemsk ras (Mirandesa, Barrosã eller Maronesa). Djuren slaktas på nationellt organiserade slakterier, med tillståndnummer enligt gällande lagstiftning, vilka ligger i det geografiska produktionsområdet och särskilt godkänts av den ansvariga producentsammanslutningen. Före slakt skall djuren bedövas. De slaktas i partier som före slakt satts samman av djur från olika anläggningar. Blodet tappas och urtagning sker direkt efter bedövningen. Vid slakten närvarar alltid en tekniker (eller befullmäktigad ersättare) från certifieringsorganet, som ansvarar för identifieringen av slaktkropparna. Efter besiktning efter slakt kyls genast slaktkropparna eller styckbitarna från de slaktade djuren, tills den innersta muskelmassan på 24 timmar får en temperatur på 7 °C (± 1 °C). Fram till leverans hålls slaktkropparna kylda i 2–4 °C, med en relativ luftfuktighet på 85–90 %. Mogningen av det kylda köttet tar 7 dagar, även om utlagring för försäljning är tillåten redan efter tre dagar efter slakt. Under de 24 timmarna efter slakt skall pH-värdet understiga 6 och infrysning är förbjuden innan försäljning sker till slutkonsumenten.
- 4.6 **Samband med området:** Nötkreatur från våtmarkerna i Barroso produceras i ett extensivt system på traditionell grund, där även bete ingår. Betet i våtmarkerna och skogsområdena utmärks av unik flora, till följd av områdenas höjd samt mark- och klimategenskaper. Områdena kännetecknas också av låga temperaturer. Det permanenta betet – *lameiros* – utgör basen för produktionen av dessa nötkreatur, men även skogsområden i främst ödemarker har stor betydelse för djurens utfodring. I vissa byar är det fortfarande vanligt att uppfödarna tar djuren till betesmarker långt från bergen där de får gå under sommarmånaderna. Redan 1813 framhöll vissa författare vilket rykte de nötkreatur hade som fötts upp i våtmarkerna. För bergsbefolkningen är kreatursuppfödningen sedan århundraden en central möjlighet till överlevnad. Den är dock mycket mer än så, där en viktig sociokulturell aspekt klart kommer till uttryck i sekelgamla kollektiva traditioner av förromerskt ursprung.
- 4.7 **Kontrollorgan:**
- Namn: Tradição e Qualidade – Associação Interprofissional para produtos agro-alimentares de Trás-os-Montes
- Adress: Avenida 25 de Abril 273 S/L, P-5370 Mirandela.
- 4.8 **Märkning:** Obligatoriska uppgifter: "Carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso – skyddad geografisk beteckning", samt numrerat kontrollmärke med produktens och certifieringsorganets namn. Mall för etikett och märke återfinns i produktspecifikationen.
- 4.9 **Nationella krav:** Dekret nr 8407/98, offentliggjort den 30 oktober 1997 i *Diario da Republica* nr 252, serie II, om fastställande av huvudprinciper för produktion av och kännetecknen för "Carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso" samt fastställande av dess geografiska produktionsområde.

EG-nummer: G/PT/00144/2000.07.26.

Dag då komplett ansökan mottogs: 23 juli 2001.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2627 – Otto Versand/Sabre/Travelocity JV)**

(2002/C 21/10)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 19 december 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2627. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2550 – Mezzo/Muzzik)**

(2002/C 21/11)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 6 december 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på franska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CFR-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2550. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2516 – RPBE/Britax)**

(2002/C 21/12)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 6 augusti 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2516. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP

Information, marknadsföring och PR

2 rue Mercier

L-2985 Luxemburg

Tfn (352) 2929-42718

Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2448 – Dexia/Banco Sabadell/Dexia Banco Local)**

(2002/C 21/13)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 19 juni 2001 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på franska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CFR-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 301M2448. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP

Information, marknadsföring och PR

2 rue Mercier

L-2985 Luxemburg

Tfn (352) 2929-42718

Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2191 – BT/Amadeus/JV)**

(2002/C 21/14)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 13 november 2000 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 300M2191. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.2123 – Banco Commercial Português/Banco de Sabadell/Ibersecurities)**

(2002/C 21/15)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 18 oktober 2000 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på spanska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CES-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 300M2123. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning.

För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 2929-42718
Fax (352) 2929-42709

Referens- och diskonteringsräntor som gäller från och med den 1 januari 2002

(2002/C 21/16)

(Text av betydelse för EES)

Belgien	5,06 %
Danmark	5,54 %
Tyskland	5,06 %
Grekland	5,06 %
Spanien	5,06 %
Frankrike	5,06 %
Irland	5,06 %
Italien	5,06 %
Luxemburg	5,06 %
Nederländerna	5,06 %
Österrike	5,06 %
Portugal	5,06 %
Finland	5,06 %
Sverige	5,85 %
Förenade kungariket	6,01 %

Dessa räntesatser har fastställts på grundval av den metod för fastställande och uppdatering av referensräntan/diskonteringsräntan som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 273, 9.9.1997, s. 3. En teknisk anpassning av metoden gjordes genom kommissionens meddelande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 241, 26.8.1999, s. 9. Efter det att Grekland införde euron den 1 januari 2001 är den referensränta som tillämpas i Grekland densamma som den i de elva medlemsstaterna som redan infört euron.

Dessa räntesatser kommer att offentliggöras i förordningarna (EG) nr 68/2001 (skäl 9), (EG) nr 69/2001 (skäl 6) och (EG) nr 70/2001 (skäl 10) den 12 januari 2001 (EGT L 10, 13.1.2001, s. 20, 30 och 33) om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på utbildningsstöd, stöd av mindre betydelse och statligt stöd till förmån för små och medelstora företag.

III

(Upplysningar)

EUROPAPARLAMENTET

Protokoll från sessionen den 2–5 april 2001 som är publicerade i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 21 E

(2002/C 21/17)

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

KOMMISSIONEN

UTTAGNINGSKOMMITTÉNS SAMMANSÄTTNING

ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV KOM/A/8/01

CHEF FÖR REPRESENTATIONEN (A 3)

LONDON

(2002/C 21/18)

Ordförande:	CARVOUNIS Panayotis
Ordinarie medlemmar:	MÄKELÄ Timo TSOLAKIS Alexandros
